

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 6.12.2023
COM(2023) 930 final

2023/0441 (CNS)

Förslag till

RÅDETS DIREKTIV

om ändring av direktiv (EU) 2015/637 om samordnings- och samarbetsåtgärder för underlättande av konsulärt skydd till icke-företrädde unionsmedborgare i tredjeländer och direktiv (EU) 2019/997 om införande av en provisorisk EU-resehandling

{SEC(2023) 930 final} - {SWD(2023) 940 final} - {SWD(2023) 941 final} -
{SWD(2023) 942 final}

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

• Motiv och syfte med förslaget

Unionsmedborgare som reser till eller bor i ett tredjeland där den medlemsstat där de är medborgare inte företräds av en ambassad eller ett konsulat har rätt till skydd av varje annan medlemsstats diplomatiska och konsulära myndigheter på samma villkor som medborgarna i den andra medlemsstaten. Denna rättighet för unionsmedborgare, som fastställdes genom Maastrichtfördraget, anges i artiklarna 20.2 c och 23 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (*EUF-fördraget*) och artikel 46 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (*stadgan*).

Denna rättighet är unionsmedborgarskapets externa dimension, en av de praktiska fördelarna med att vara unionsmedborgare, och är ett konkret exempel på europeisk solidaritet. Den skyddar unionsmedborgare i ett tredjeland där de inte företräds av den medlemsstat där de är medborgare, när de behöver hjälp till följd av exempelvis olycka, allvarlig sjukdom, brott eller förlust av resehandlingar.

Den 20 april 2015 antog rådet direktiv (EU) 2015/637 om samordnings- och samarbetsåtgärder för underlättande av konsulärt skydd till icke-företrädde unionsmedborgare i tredjeländer¹, som ersätter den mellanstatliga ram som användes för att reglera konsulärt skydd². Medlemsstaterna hade tre år på sig, fram till maj 2018, att införliva direktivet i sin nationella lagstiftning³.

I kommissionens arbetsprogram för 2021⁴ aviserades en översyn av unionens regler om konsulärt skydd för att förbättra unionens och medlemsstaternas beredskap och förmåga att skydda och stödja unionsmedborgarna i kristider. Översynen skulle omfatta en förstärkning av unionens stödjande roll och en förbättrad användning av dess unika nätverk av delegationer.

I sitt meddelande under uppföljningen av konferensen om Europas framtid åtog sig kommissionen dessutom att överväga nya åtgärdsområden, däribland ”ett europeiskt medborgarskap som är mer konkret för medborgarna, bland annat starkare medborgarrättigheter och tillförlitlig och lättillgänglig information om medborgarskapet”⁵.

I den strategiska kompassen för säkerhet och försvar – För ett EU som skyddar sina medborgare, värden och intressen och bidrar till internationell fred och säkerhet, som antogs av rådet i mars 2022⁶, tillkännagavs att Europeiska utrikestjänstens (*utrikestjänsten*)

¹ Rådets direktiv (EU) 2015/637 av den 20 april 2015 om samordnings- och samarbetsåtgärder för underlättande av konsulärt skydd till icke-företrädde unionsmedborgare i tredjeländer och om upphävande av beslut 95/553/EG (EUT L 106, 24.4.2015, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2015/637/oj>).

² Beslut 95/553/EG fattat av företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet av den 19 december 1995 om de diplomatiska och konsulära representationernas bistånd till Europeiska unionens medborgare (EGT L 314, 28.12.1995, s. 73, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/1995/553/oj>).

³ Artikel 17.1 i direktivet.

⁴ [COM\(2020\) 690 final](#).

⁵ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, Europeiska rådet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén: Konferensen om Europas framtid – Från vision till konkreta åtgärder ([COM\(2022\) 404 final and Annex](#)).

⁶ [ST 7371/22](#).

”krishanteringsmekanismer, vårt konsulära stöd och vår säkerhet på fältet kommer också att ses över och stärkas för att förbättra biståndet till medlemsstaterna när de försöker skydda och rädda sina medborgare utomlands samt för att stödja våra EU-delegationer när de behöver evakuera sin personal.”⁷

Såsom konstateras i kommissionens rapport av den 2 september 2022 om genomförande och tillämpning av rådets direktiv (EU) 2015/637⁸ ökar kriser som leder till ansökningar om konsulärt skydd i frekvens och omfattning. Covid-19-pandemin (av oöverträffad omfattning och komplexitet), krisen i Afghanistan, Rysslands anfallskrig mot Ukraina, konflikten i Sudan, hemtransporterna från Israel och Gaza och andra liknande kriser har gjort det möjligt att identifiera brister och överväga hur unionsmedborgarnas rätt till konsulärt skydd kan stärkas.

Mot bakgrund av det ovanstående föreslår kommissionen en ändring av direktiv (EU) 2015/637 för att förbättra och stärka de samordnings- och samarbetsåtgärder som är nödvändiga för att underlätta konsulärt skydd till unionsmedborgare.

För att förbättra rättssäkerheten för konsulära myndigheter och medborgare föreslår kommissionen att det klargörs när en unionsmedborgare ska betraktas som ”icke-företräd” och därmed ha rätt till konsulärt skydd från andra medlemsstaters konsulära myndigheter. Ändringar av direktiv (EU) 2015/637 bör säkerställa att samarbetet mellan konsulära myndigheter, med stöd av unionens delegationer, effektiviseras.

För att utnyttja nätverket av unionens delegationer på bästa sätt, särskilt i tredjeländer där få medlemsstater är närvarande, anser kommissionen att delegationernas uppgifter bör förtydligas och deras stödjande roll stärkas, särskilt på området krisberedskap och krishantering. I förslaget föreskrivs på detta område att så kallade gemensamma konsulära beredskapsplaner (även kallade ”regelverk för EU:s gemensamma konsulära krisberedskap”) ska utarbetas för alla tredjeländer för att underlätta insatser vid eventuella konsulära kriser i framtiden. Dessutom upprättar förslaget en rättslig grund för eventuell utplacering av så kallade gemensamma konsulära grupper, dvs. frivilliga sektorsövergripande grupper som består av konsulära experter från medlemsstaterna och unionens institutioner, för att stödja medlemsstaters lokala konsulära tjänster som potentiellt är begränsat bemannade⁹.

Kommissionen föreslår också en förbättring av informationsflödet mellan medlemsstaterna och unionens institutioner och av informationen till unionsmedborgarna för att de ska kunna fatta mer välgrundade beslut om resor.

Slutligen föreslår kommissionen att strömlinjeforma bestämmelserna om ekonomisk ersättning för kostnader i samband med tillhandahållande av konsulärt skydd. I framtiden bör medlemsstaterna ha rätt att begära ersättning direkt från den medborgaren i fråga, för att undvika utdragna byråkratiska förfaranden. Dessutom bör unionens delegationer också ha rätt

⁷ Som svar upprättades i juli 2022 Europeiska utrikestjänstens krishanteringscentrum som utrikestjänstens permanenta krishanteringsförmåga, som står i förbindelse med krisenheterna vid unionens institutioner, medlemsstater och partner.

⁸ Rapport från kommissionen till Europaparlamentet och rådet om genomförande och tillämpning av rådets direktiv (EU) 2015/637 av den 20 april 2015 om samordnings- och samarbetsåtgärder för underlättande av konsulärt skydd till icke-företrädde unionsmedborgare i tredjeländer och om upphävande av beslut 95/553/EG ([COM\(2022\) 437 final](#)).

⁹ Se även det gemensamma ordförandeskapets och utrikestjänstens dokument om gemensamma konsulära grupper ([ST 13619/20](#)).

till ekonomisk ersättning om de ger stöd till tillhandahållandet av konsulärt skydd till icke-företrädde medborgare. Dessa nya ekonomiska förfaranden bör också tillämpas i samband med direktiv (EU) 2019/997¹⁰. Det direktivet fastställer bestämmelser om villkoren och förfarandet för att icke-företrädde medborgare i tredjeländer ska erhålla en provisorisk EU-resehandling och inrättar en enhetlig utformning av sådana handlingar.

Ett förbättrat konsulärt skydd till unionsmedborgare utomlands genom att stärka unionens solidaritet och samarbete på detta område säkerställer att unionsmedborgarna även fortsättningsvis kan åtnjuta denna grundläggande rättighet enligt högsta standard, särskilt i kristider.

- **Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området**

Artikel 9 f i direktiv (EU) 2015/637 hänvisar uttryckligen till utfärdandet av sådana provisoriska resehandlingar. Detta förslag säkerställer att direktiv (EU) 2015/637 och de särskilda regler för provisoriska EU-resehandlingar som föreskrivs i direktiv (EU) 2019/997 förblir anpassade till varandra.

Detta förslag säkerställer också överensstämmelse med rådets beslut 2010/427/EU¹¹, som anger mandatet för unionens delegationer. Enligt artikel 5.10 i det beslutet ska unionens delegationer, i enlighet med artikel 35 tredje stycket i fördraget om Europeiska unionen och på medlemsstaternas begäran, bistå medlemsstaterna i deras diplomatiska förbindelser och med att tillhandahålla konsulärt skydd till unionsmedborgare i tredjeländer på resursneutral basis.

Direktiv (EU) 2015/637 innehåller hänvisningar till unionens civilskyddsmekanism¹², som används för att lämna civilskyddsstöd i samband med konsulärt bistånd. Förslaget säkerställer full överensstämmelse mellan direktiv (EU) 2015/637 och reglerna om civilskyddsmekanismen, bland annat mot bakgrund av erfarenheterna från covid-19-pandemin och den konsulära nödsituationen i Afghanistan 2021.

För att säkerställa det faktiska genomförandet av rätten till konsulärt skydd fortsätter unionen att förhandla om införandet av så kallade klausuler om konsulärt skydd i internationella avtal, för att undanta företrädde medlemsstater från skyldigheten enligt artikel 8 i 1963 års Wienkonvention om konsulära förbindelser¹³ att anmäla till det tredjeland där en icke-företrädde unionsmedborgare befinner sig om tillhandahållandet av konsulärt skydd.

- **Förenlighet med unionens politik inom andra områden**

Detta förslag är förenligt med politiken för civilskydd och krishantering.

¹⁰ Rådets direktiv (EU) 2019/997 av den 18 juni 2019 om införande av en provisorisk EU-resehandling och om upphävande av beslut 96/409/Gusp (EUT L 163, 20.6.2019, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2019/997/oj>).

¹¹ Rådets beslut 2010/427/EU av den 26 juli 2010 om hur den europeiska avdelningen för yttre åtgärder ska organiseras och arbeta (EUT L 201, 3.8.2010, s. 30, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2010/427/oj>).

¹² Europaparlamentets och rådets beslut nr 1313/2013/EU av den 17 december 2013 om en civilskyddsmekanism för unionen (EUT L 347, 20.12.2013, s. 924, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2013/1313/oj>).

¹³ Tillgänglig på https://legal.un.org/ilc/texts/instruments/english/conventions/9_2_1963.pdf

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

• Rättslig grund

Det föreslagna direktivet skulle ändra direktiv (EU) 2015/637. Det delar därför rättslig grund med det direktivet, närmare bestämt med artikel 23 i EUF-fördraget. I enlighet med andra stycket i den bestämmelsen får rådet, i enlighet med ett särskilt lagstiftningsförfarande och efter att ha hört Europaparlamentet, anta direktiv som föreskriver de samordnings- och samarbetsåtgärder som är nödvändiga för att underlätta konsulärt skydd för icke-företrädde EU-medborgare. Denna bestämmelse ska tillämpas på alla medlemsstater.

Ändringarna i detta förslag syftar till att förbättra de åtgärder som behövs för att underlätta sådant tillhandahållande av konsulärt skydd till icke-företrädde medborgare som föreskrivs i direktiv (EU) 2015/637.

• Subsidiaritetsprincipen

Konsulärt skydd för icke-företrädde medborgare har per definition en gränsöverskridande dimension, eftersom det är en rättighet för unionsmedborgare i förhållande till myndigheterna i andra medlemsstater än den där de är medborgare.

Målen med detta förslag, nämligen att förbättra icke-företrädde medborgares utövande av den rättighet som anges i artikel 20.2 c i EUF-fördraget, kan i praktiken inte uppnås av medlemsstaterna själva, eftersom detta kräver ändringar av vissa bestämmelser i direktiv (EU) 2015/637. Det behövs således åtgärder på unionsnivå.

Avsaknaden av åtgärder på unionsnivå skulle leda till att reglerna i direktiv (EU) 2015/637 inte anpassas för att hantera de brister som konstaterats vid tillämpningen av dem. Dessutom skulle reglerna inte ta hänsyn till erfarenheterna från den senaste tidens konsulära kriser. Unionsmedborgare skulle därför inte kunna åtnjuta sin rätt till konsulärt skydd i den utsträckning som är möjlig genom åtgärder på unionsnivå.

• Proportionalitetsprincipen

Målen med detta förslag kan uppnås genom ändringar av vissa bestämmelser i direktiv (EU) 2015/637.

Förslaget går på så sätt inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål eftersom att det inte i grunden ändrar de befintliga reglerna och förfarandena i direktiv (EU) 2015/637. Närmare bestämt föreslås det inte att ytterligare förfaranden ska införas. Förslaget syftar snarare till att strömlinjeforma befintliga förfaranden, för att minska den administrativa bördan för medlemsstaterna och underlätta tillhandahållandet av konsulärt skydd. Förslaget skulle till exempel göra det möjligt för bistående medlemsstater att på ett icke-diskriminerande sätt uppbära kostnader direkt från icke-företrädde medborgare i stället för att behöva begära ersättning från medborgarnas hemmedlemsstater.

Ytterligare förklaringar till proportionaliteten i de olika alternativen – inklusive de alternativ som inte valts – finns i den konsekvensbedömning som åtföljer detta förslag¹⁴.

¹⁴ SWD(2023) 941 final.

- **Val av instrument**

I enlighet med artikel 23 andra stycket i EUF-fördraget är det föreslagna instrumentet ett direktiv.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

- **Samråd med berörda parter**

Detta förslag tar hänsyn till diskussionerna i rådets arbetsgrupp för konsulära frågor, i synnerhet de som avser ytterligare underlättande av unionsmedborgarnas utövande av rätten till konsulärt skydd i tredjeländer och som ägde rum efter antagandet av kommissionens rapport om genomförandet och tillämpningen av direktiv (EU) 2015/637¹⁵. Som avslutning på dessa diskussioner ansåg rådets ordförandeskap att det fanns utrymme för en översyn av direktivet, i synnerhet på grundval av erfarenheterna från konsulära kriser under de senaste åren.

Ett särskilt frågeformulär användes bland medlemsstaternas myndigheter för att samla in kvantitativa uppgifter om medlemsstaternas nationella lagstiftning och förfaranden, deras konsulära nätverk och tillgångar, det konsulära skydd de tillhandahåller och deras rese- och kommunikationskanaler. Därutöver ombads medlemsstaternas myndigheter att lämna kvalitativ återkoppling om tillämpningen av direktiv (EU) 2015/637, om möjliga politiska alternativ och om lärdomarna från de konsulära insatserna under covid-19-pandemin.

En webbenkät genomfördes bland unionens delegationer för att få deras bedömning av den nuvarande situationen (även i kristider, t.ex. under covid-19-utbrottet), med synpunkter på hur direktiv (EU) 2015/637 fungerar och på de politiska alternativ som står till buds.

Under 2021 genomfördes ingående intervjuer med unionens delegationer, medlemsstaternas beskickningar och turist-/utlandsorganisationer i fem utvalda tredjeländer¹⁶ samt med tjänstemän från unionsorgan med en stödjande funktion inom konsulärt skydd.

Mer information om den återkoppling som mottagits finns i den konsekvensbedömning som åtföljer detta förslag.

- **Insamling och användning av sakkunnigutlåtanden**

Kommissionen genomförde Flash Eurobarometer 485 om EU-medborgarskap och demokrati¹⁷ i en rad relaterade frågor, för vilket fältarbete utfördes i medlemsstaterna i februari/mars 2020. Man undersökte bland annat unionsmedborgarnas förståelse av de rättigheter som följer av unionsmedborgarskapet, inbegripet rätten till konsulärt skydd. En liknande undersökning genomfördes 2023¹⁸.

För 2020 års rapport om EU-medborgarskapet¹⁹ hölls ett offentligt samråd under perioden 9 juli 2020–1 oktober 2020, med frågor om konsulärt skydd. I rapporten beskrevs de aldrig

¹⁵ [ST 15876/22](#).

¹⁶ Costa Rica, Etiopien, Fiji, Montenegro och Ryssland.

¹⁷ [Flash Eurobarometer 485](#): EU-medborgarskap och demokrati, februari/mars 2020.

¹⁸ [Flash Eurobarometer 528](#): Medborgarskap och demokrati, april/maj 2023.

¹⁹ Rapport från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén – Rapport om EU-medborgarskapet 2020 – Stärka medborgarna och skydda deras rättigheter ([COM\(2020\) 730 final](#)).

tidigare skådade insatserna för hemtransporter, där medlemsstaterna med stöd av kommissionens avdelningar och utrikestjänsten mellan februari och maj 2020 lyckades ta hem över en halv miljon unionsmedborgare som hade drabbats av reserestriktioner världen över till följd av covid-19. Enligt rapporten var uppskattningsvis 76 % av unionsmedborgarna 2020 medvetna om rätten att söka bistånd från andra medlemsstater i ett tredjeland där deras egen medlemsstat inte har någon ambassad eller konsulat.

Dessutom använde kommissionen de synpunkter som mottogs från allmänheten som en del av samrådsprocessen för att utarbeta analysen av konsekvensbedömningen.

Slutligen samlades bevis in och analyserades i en särskild studie som utfördes på uppdrag av kommissionen²⁰. Mer information finns i den konsekvensbedömning som åtföljer detta förslag.

- **Konsekvensbedömning**

Såsom anges i konsekvensbedömningen²¹ är det allmänna målet med detta initiativ att förbättra rätten för unionsmedborgare att inom ett tredjelands territorium, där den medlemsstat i vilken de är medborgare inte är representerad, åtnjuta skydd av varje medlemsstats diplomatiska och konsulära myndigheter på samma villkor som medborgarna i den medlemsstaten.

Detta skulle uppnås genom följande specifika mål: i) Ökad rättssäkerheten för unionsmedborgare när det gäller omfattningen av rätten till konsulärt skydd, ii) Säkerställande av tydliga roller och samordnings- och samarbetsmekanismer mellan medlemsstaterna och unionens delegationer, även i kristider. iii) Förbättrad informationstillhandahållande och kommunikation med (icke-företrädde) unionsmedborgare. iv) Ökad effektivitet och användning av förfarandena för ekonomisk ersättning.

I konsekvensbedömningen undersöktes flera politiska alternativ för varje specifikt mål, med en rad möjliga åtgärder för att ta itu med problemen.

De alternativ som övervägdes under det första målet syftar till att säkerställa att definitionen av ”icke-företrädd medborgare” förtydligas och förbättras för att undvika att icke-företrädde medborgare inte bistås på grundval av en felaktig tolkning eller bedömning av situationen av medlemsstaterna eller unionens delegationer. Alternativ 1a) består av mjuka åtgärder, medan alternativ 1b) består av ändringar i lagstiftningen för att förtydliga definitionen i och det personliga tillämpningsområdet för direktiv (EU) 2015/637. Alternativ 1c) består av införandet av en ny ”presumtion om icke-företrädarskap”.

Inom ramen för det andra särskilda målet undersöktes i konsekvensbedömningen alternativ som tar itu med problemen med de huvudsakliga koncept och processer genom vilka medlemsstaterna och unionens delegationer samspelar för att lämna konsulärt bistånd till icke-företrädde medborgare. I fråga om lokala nätverk för konsulärt samarbete består alternativ 2a) av mjuka åtgärder för att bättre strukturera de olika ansvarsområdena i sådana nätverk. I alternativ 2b) föreslås att unionens delegationer tilldelas rollen som ordförande för lokala samarbetsmöten. Alternativ 2c) består av lagstiftningsändringar som fastställer tilldelningen av tydliga uppgifter i de gemensamma konsulära beredskapsplanerna till de olika involverade aktörerna och av en översyn av konceptet ”ledande stat”. I alternativet föreslås även att sådana

²⁰ [Studie till stöd för konsekvensbedömningen](#), inklusive dess [bilagor](#).

²¹ SWD(2023) 941 final.

planer och så kallade gemensamma konsulära grupper införs i direktiv (EU) 2015/637. Alternativ 2d) består av rättsliga ändringar för att klargöra den stödjande rollen hos unionens delegationer, särskilt genom att anpassa det till beslutet om utrikestjänsten. Alternativ 2e) består av rättsliga ändringar som ger unionens delegationer nya befogenheter som gör det möjligt för dem att tillhandahålla direkt konsulärt skydd till icke-företrädde medborgare i tredjeländer på medborgarnas begäran.

Alternativ för att uppnå det tredje specifika målet avser de främsta orsakerna till kommunikationsproblem med medborgarna: i) problemen med medlemsstaternas och unionens tillhandahållande av information och ii) bristen på information om medborgare som reser eller uppehåller sig utomlands. När det gäller den första frågan består alternativ 3a) av rättsliga ändringar med nya krav på tillhandahållande av information, medan alternativ 3b) består av inrättandet av en EU-portal för reserådgivning. När det gäller den andra frågan rekommenderas i alternativ 3c) en unionsomfattande informationskampanj, och alternativ 3d) skulle kräva att medlemsstaterna främjar åtgärder som gör det möjligt för unionsmedborgare att informera om/registrera sina resor eller sin bosättning utomlands.

Slutligen syftar alternativen inom det fjärde specifika målet till att minska komplexiteten och ineffektiviteten i förfaranden för ekonomisk ersättning. Målet är att öka användningen av förfarandena och påskynda processerna till förmån för unionsmedborgarna och medlemsstaterna. Alternativ 4a) består av mjuka åtgärder för att klargöra processen och tillhandahålla medlemsstaterna utbildning, medan alternativ 4b) består av rättsliga ändringar för att förbättra förfarandena och utvidga dem till unionens delegationer, för att säkerställa att kravet på kostnadsneutralitet i beslutet om utrikestjänsten efterlevs.

På grundval av den analys som anges i konsekvensbedömningen rekommenderas en kombinationen av följande specifika politiska alternativ: 1b) förtydliga definitionen i och det personliga tillämpningsområdet för direktiv (EU) 2015/637, 2b) tilldela unionens delegationer rollen som ordförande för lokala samarbetsmöten, 2c) tilldela de olika involverade aktörerna tydliga uppgifter i de gemensamma konsulära beredskapsplanerna och se över konceptet ”ledande stat”, 2d) klargöra den stödjande rollen hos unionens delegationer, 3a) tillhandahållande av information, 3d) främjande av åtgärder som gör det möjligt för unionsmedborgare att informera om/registrera sina resor eller sin bosättning utomlands, och 4b) förbättra de ekonomiska förfarandena.

De främsta fördelarna med den kombination av alternativ som föredras är ett ökat skydd och genomslag för unionsmedborgarnas grundläggande rätt till konsulärt skydd på samma villkor som för medborgarna i en bistående medlemsstat. Detta uppnås genom ett förtydligande av förfarandena och ökad rättssäkerhet för medlemsstaterna och unionens delegationer. Andra fördelar är förbättrad kommunikation med unionsmedborgarna genom förenklad tillgång till tillförlitlig information och ökad registrering av deras resor och bosättning utomlands. De åtgärder som föredras medför också mindre besparingar och effektivitetsvinster för nationella förvaltningar samt tidsbesparingar och en lindring av bördan för unionsmedborgarna.

Kostnaderna för det alternativ som föredras är mycket begränsade och bärs av medlemsstaterna och unionen, inbegripet unionens delegationer.

Den 6 juli 2023 avgav nämnden för lagstiftningskontroll ett ”positivt yttrande med reservationer” om det på nytt inlämnade utkastet till konsekvensbedömning²².

- **Lagstiftningens ändamålsenlighet och förenkling**

Inga särskilda konsekvenser för små och medelstora företag har identifierats vid utarbetandet av detta förslag. I enlighet med principen ”digitalt som standard” föreskriver förslaget att information ges i maskinläsbar form för att underlätta automatiserad behandling.

- **Grundläggande rättigheter**

Detta förslag genomför unionsmedborgarnas grundläggande rätt till diplomatiskt och konsulärt skydd, som garanteras i artiklarna 20.2 c och 23 i EUF-fördraget och artikel 46 i stadgan.

I den mån förslaget stärker unionsdelegationernas roll och funktion för stöd vid tillhandahållandet av konsulärt skydd har det en direkt och gynnsam inverkan på tillämpningen av artikel 41 i stadgan, om unionsmedborgarnas grundläggande rätt att få sina angelägenheter behandlade opartiskt, rättvist, öppet och inom skälig tid av unionens institutioner, organ och byråer.

Förslaget berör även artikel 7 i stadgan om respekt för privatlivet och artikel 8 om rätten till skydd av personuppgifter. Behandling av människors personuppgifter, inklusive insamling av, tillgång till och användning av personuppgifter, påverkar rätten till privatliv och rätten till skydd av personuppgifter enligt stadgan. Ingrepp i dessa grundläggande rättigheter måste motiveras²³. I fråga om rätten till skydd av personuppgifter, inbegripet datasäkerhet, är relevanta unionsregler tillämpliga²⁴. Inga undantag från unionens ordning för dataskydd planeras. Tydliga regler, villkor och skyddsåtgärder måste genomföras av medlemsstaterna i överensstämmelse med unionens dataskyddsbestämmelser.

Genom att lägga till en särskild bestämmelse skulle förslaget också säkerställa rätten till ett effektivt rättsmedel (artikel 47 i stadgan).

4. BUDGETKONSEKVENSER

Detta förslag påverkar de administrativa kostnaderna för kommissionen och unionens delegationer. De begränsade återkommande personalkostnaderna och andra administrativa utgifter skulle omfattas av budgetrubriken ”Administrativa utgifter”.

De ekonomiska och budgetmässiga konsekvenserna förklaras i detalj i den finansieringsöversikt för rättsakt som åtföljer detta förslag.

²² SEC(2023) 930.

²³ Se t.ex. domstolens dom av den 17 oktober 2013, Schwarz, C-291/12, EU:C:2013:670.

²⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2016/679/oj>) och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 av den 23 oktober 2018 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter som utförs av unionens institutioner, organ och byråer och om det fria flödet av sådana uppgifter samt om upphävande av förordning (EG) nr 45/2001 och beslut nr 1247/2002/EG (EUT L 295, 21.11.2018, s. 39, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1725/oj>).

5. ÖVRIGA INSLAG

- **Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering**

Det är viktigt att anta en realistisk strategi för att övervaka genomförandet av direktiv (EU) 2015/637 i dess ändrade lydelse och inte överbelasta de nationella konsulära myndigheterna. Medlemsstaterna uppmanas att årligen förse kommissionen med information om ett begränsat antal nyckelindikatorer.

Efter åtta år kommer kommissionen att utvärdera direktiv (EU) 2015/637 i dess ändrade lydelse enligt förslaget och offentliggöra en rapport om de viktigaste resultaten.

- **Förklarande dokument**

För att säkerställa ett korrekt genomförande av detta direktiv är det nödvändigt med förklarande dokument i form av jämförelsetabeller.

- **Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget**

Artikel 1 innehåller följande ändringar av direktiv (EU) 2015/637 (de återstående bestämmelserna skulle förbli oförändrade):

Artikel 6: Ändringarna av denna artikel syftar till att klargöra när en medlemsstat inte ska anses vara representerad i ett tredjeland på grund av att den inte har en ambassad eller ett konsulat som faktiskt är i stånd att tillhandahålla konsulärt skydd. I detta syfte införs en ny punkt med de kriterier som ska beaktas av den ambassad eller det konsulat som den icke-företrädde medborgaren söker bistånd från, för att avgöra om en medlemsstat inte har en ambassad eller ett konsulat som faktiskt är i stånd att tillhandahålla konsulärt skydd i det enskilda fallet. Dessa kriterier bör tillämpas mot bakgrund av lokala förhållanden.

I en annan ny punkt klargörs att närvaro av en honorärkonsul från medborgarens hemmedlemsstat endast får beaktas om det bistånd som begärs av medborgaren omfattas av honorärkonsulns befogenheter. Syftet är att undvika att medborgare nekas bistånd på grund av att en honorärkonsul inte har befogenhet att bistå dem.

Artikel 7: Bestämmelserna om underrättelse om arrangemang mellan medlemsstaterna skulle flyttas till en ny artikel 13b, och därmed grupperas med andra krav om underrättelse. En ny punkt införs som skulle göra det möjligt för representerade medlemsstater att överföra ansökningar om bistånd på grundval av tillgänglig kapacitet i krissituationer. Syftet är att säkerställa en effektiv användning av tillgängliga resurser i sådana situationer.

Slutligen syftar ändringarna till att klargöra att ansökningar ska överföras av de konsulära myndigheter som kontaktas. Icke-företrädde medborgare som söker bistånd bör inte uppmanas att själva vända sig till en annan medlemsstat. Dessutom bör medborgarna hållas informerade om överföringen av ansökningar.

Artikel 9: En hänvisning till "evakuering" läggs till i denna artikel för att på ett omfattande sätt täcka situationer där unionsmedborgare räddas och flyttas från områden som drabbats av en nödsituation till en säker plats, som inte nödvändigtvis måste vara en medlemsstats territorium, samt situationer där unionsmedborgare repatrieras till unionens territorium.

Dessutom ersätts hänvisningen till beslut 96/409/Gusp²⁵ med en hänvisning till direktiv (EU) 2019/997, eftersom det sistnämnda upphävde det förstnämnda.

Artikel 10: En ny punkt läggs till för att klargöra att medlemsstaterna i sina samordnings- och samarbetsåtgärder får involvera säkerhetspersonal och militär personal, honorärkonsuler, internationella organisationer eller tredjeländers diplomatiska och konsulära myndigheter. Dessutom införs förkortningen ”EEAS” i punkt 4 med tanke på ändringarna i artikel 7 (denna ändring saknar relevans för den svenska versionen).

Artikel 11: Ändringarna av denna artikel förtydligar den stödjande rollen hos unionens delegationer, i synnerhet genom att förteckna de relevantaste uppgifterna i detta sammanhang. Den nyligen införda punkt 2 fastställer att unionens delegationer ska stödja medlemsstaterna i tillhandahållandet av konsulärt skydd i enlighet med artikel 5.10 i beslutet om utrikestjänsten, dvs. på medlemsstaternas begäran och på resursneutral basis, inbegripet genom att svara för specifika uppgifter för konsulärt bistånd.

Artikel 12: Reglerna om lokalt konsulärt samarbete skulle förtydligas, i synnerhet genom en förteckning av de punkter som ska tas upp vid möten för lokalt konsulärt samarbete.

Artikel 13: Denna artikel skulle delas upp i två delar, där artikel 13 fokuserar på krisberedskap och den nya artikel 13a på krishantering. Inom ramen för artikel 13 upprättas gemensamma konsulära beredskapsplaner som det viktigaste instrumentet för krisberedskap. Dessutom fastställs årliga konsulära övningar för att testa dessa.

En ny punkt skulle kräva att medlemsstaterna ger sina medborgare möjlighet att hos behöriga nationella myndigheter registrera eller informera om resor till eller bosättning i tredjeländer. Syftet är att förbättra den tillgängliga informationen om det uppskattade antalet unionsmedborgare som befinner sig i ett tredjeland och var de befinner sig, för krisberedskaps- och krishanteringsändamål. Det skulle också göra det lättare att kontakta medborgare som drabbats av en krissituation.

Slutligen skulle medlemsstaterna behöva anstränga sig för att samordna ändringarna av sina reserekommendationer i ett tidigt skede, särskilt i samband med kriser.

Artikel 13a: Denna nya artikel grundar sig på artikel 13.2–4 i direktiv (EU) 2015/637. Bestämmelserna om ”insatsgrupper på unionsnivå”, som tidigare fanns i artikel 13.2, utvidgas för att göra det möjligt att utplacera gemensamma konsulära grupper. Det bör vara frivilligt för medlemsstaterna att delta i dessa.

Artikel 13b: Denna nya artikel konsoliderar de olika underrättelsekrav som redan finns i direktiv (EU) 2015/637. Dessutom skulle medlemsstaterna vara skyldiga att tillhandahålla begränsade statistiska uppgifter för att förbättra övervakningen av direktivet. Dessa uppgifter bör vid behov tillhandahållas i maskinläsbart format.

Artikel 13c: Denna nya artikel föreskriver att medlemsstaterna bör vidta åtgärder för att informera medborgarna om deras rätt till konsulärt skydd enligt artikel 20.2 c i EUF-fördraget. I artikeln förtecknas därför exempel på möjliga åtgärder som därvid skulle kunna

²⁵ Beslut 96/409/Gusp fattat av företrädarna för regeringarna i Europeiska unionens medlemsstater, församlade i rådet av den 25 juni 1996 om införandet av provisorisk resehandling (EGT L 168, 6.7.1996, s. 4, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/1996/409/oj>).

vidtas, såsom återgivande av den första meningen i artikel 23 i EUF-fördraget i nationella pass, vilket redan rekommenderats i kommissionens rekommendation K(2007) 5841²⁶. Kommissionens avdelningar och utrikestjänsten bör bidra till dessa ansträngningar.

Artikel 14: Reglerna om ersättning för kostnader för konsulärt skydd skulle anpassas för att fastställa att sådana kostnader i första hand ska ersättas direkt av den icke-företrädde medborgaren som bistås, antingen när ansökan görs eller i ett senare skede. Endast om sådan ersättning inte utges bör den bistående medlemsstaten vända sig till medborgarskapsmedlemsstaten för att få ersättning. Slutligen läggs en särskild punkt till för att fastställa reglerna för ersättning av kostnader som bärs av unionens delegationer när de stöder medlemsstaterna.

Artikel 15: Ändringarna av denna artikel säkerställer anpassning till ändringarna av artikel 14. Dessutom föreskrivs i en ny punkt att även medlemsstater som i krissituationer bistår företrädde medborgare får begära ersättning för kostnader, eftersom det kanske inte är möjligt eller praktiskt genomförbart att skilja företrädde från icke-företrädde medborgare i krissituationer. Syftet är att minska den administrativa börda som skulle följa av att behöva tillämpa två olika förfaranden. Den sista punkten anpassas för att säkerställa att ersättning enligt direktiv (EU) 2015/637 beaktas vid fastställandet av eventuella bidrag från unionens civilskyddsmekanism, i enlighet med de finansiella bestämmelser som är tillämpliga på sådana bidrag.

Artikel 15a: Denna nya artikel avser det kommittéförfarande som är tillämpligt på antagandet av genomförandeakter i enlighet med artiklarna 13b.4 och 14.6.

Artikel 16a: Denna nya artikel innehåller de regler som är tillämpliga på behandlingen av personuppgifter för att tillhandahålla konsulärt skydd, inbegripet särskilda kategorier av personuppgifter när så krävs på grund av det konsulära ärendets art, och på överföringen av personuppgifter till tredjeländer och internationella organisationer, t.ex. vid organisering av evakueringsflygningar.

Artikel 16b: Denna nya artikel genomför den grundläggande rätten till ett effektivt rättsmedel i samband med konsulärt skydd.

Artikel 19: I denna artikel läggs en ny punkt till som föreskriver en utvärdering av direktiv (EU) 2015/637 åtta år efter införlivandet av ändringarna.

Artikel 2 innehåller följande ändringar av direktiv (EU) 2019/997:

Artikel 5: Hänvisningen i denna artikel till de finansiella bestämmelserna i direktiv (EU) 2015/637 anpassas mot bakgrund av att detta förslag anpassar numreringen av punkterna i artikel 14 i direktiv (EU) 2015/637.

²⁶ Kommissionens rekommendation K(2007) 5841 av den 5 december 2007 om införande av texten till artikel 20 i EG-fördraget i pass (EUT L 118, 6.5.2008, s. 30, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reco/2008/355/oj>).

Förslag till

RÅDETS DIREKTIV

om ändring av direktiv (EU) 2015/637 om samordnings- och samarbetsåtgärder för underlättande av konsulärt skydd till icke-företrädde unionsmedborgare i tredjeländer och direktiv (EU) 2019/997 om införande av en provisorisk EU-resehandling

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 23 andra stycket,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande¹,

i enlighet med ett särskilt lagstiftningsförfarande, och

av följande skäl:

- (1) Rådets direktiv (EU) 2015/637² ger verkan åt den rättighet som fastställs i artikel 23 första stycket i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (*EUF-fördraget*) och som upprepas i artikel 46 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (*stadgan*) genom att fastställa de samarbets- och samordningsåtgärder som är nödvändiga för underlättande av konsulärt skydd till icke-företrädde unionsmedborgare.
- (2) Kriser som leder till ansökningar om konsulärt skydd ökar i frekvens och omfattning. Covid-19-pandemin, krisen i Afghanistan, Rysslands anfallskrig mot Ukraina, konflikten i Sudan, hemtransporterna från Israel och Gaza och andra liknande kriser har gett upphov till ett sammanhang för att identifiera brister och överväga hur unionsmedborgarnas utövande av rätten till konsulärt skydd ytterligare kan underlättas. Mot bakgrund av dessa erfarenheter och för att förenkla förfarandena för medborgare och konsulära myndigheter bör reglerna och förfarandena i direktiv (EU) 2015/637 förtydligas och strömlinjeformas, för ett mer verkningsfullt tillhandahållande av konsulärt skydd till icke-företrädde unionsmedborgare, särskilt i krissituationer. De tillgängliga resurserna bör utnyttjas på bästa sätt på medlemsstats- och unionsnivå, både lokalt i tredjeländer och i huvudstäderna.
- (3) I direktiv (EU) 2015/637 definieras som ”icke-företrädd medborgare” varje medborgare som innehar medborgarskap i en medlemsstat som inte är representerad i ett tredjeland. Enligt det direktivet är en medlemsstat inte representerad i ett tredjeland

¹ EUT C [...], [...], s. [...].

² Rådets direktiv (EU) 2015/637 av den 20 april 2015 om samordnings- och samarbetsåtgärder för underlättande av konsulärt skydd till icke-företrädde unionsmedborgare i tredjeländer och om upphävande av beslut 95/553/EG (EUT L 106, 24.4.2015, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2015/637/oj>).

om den inte permanent har en ambassad eller ett konsulat i det landet eller om den inte har en ambassad, ett konsulat eller en honorärkonsul där som faktiskt är i stånd att tillhandahålla konsulärt skydd i det enskilda fallet. Tidigare erfarenheter har visat att det i avsaknad av mer detaljerade kriterier i direktiv (EU) 2015/637 kan vara svårt att avgöra om det sistnämnda kriteriet är uppfyllt. Detta kan leda till att medborgare, av de konsulära myndigheter som de vänt sig till, felaktigt betraktas som företrädare av den medlemsstat de är medborgare i och därmed vägras konsulärt skydd.

- (4) För att förbättra rättssäkerheten för konsulära myndigheter och medborgare är det lämpligt att fastställa mer detaljerade kriterier till stöd för bedömningen av huruvida en unionsmedborgare ska betraktas som icke-företrädare och därmed berättigad till konsulärt skydd från den medlemsstat vars konsulära myndigheter unionsmedborgaren har kontaktat. Dessa kriterier bör vara tillräckligt flexibla och tillämpas mot bakgrund av lokala omständigheter, exempelvis resmöjligheterna eller säkerhetssituationen i det aktuella tredjelandet. I detta sammanhang bör tillgänglighet och närhet förbli viktiga faktorer.
- (5) Som ett första kriterium bör de konsulära myndigheterna ta hänsyn till hur svårt det är för medborgare att inom rimlig tid på ett säkert sätt nå eller nås av ambassaden eller konsulatet för den medlemsstat de är medborgare i, med beaktande av det begärda biståndets art och hur brådskande det är samt vilka medel, i synnerhet ekonomiska resurser, som är tillgängliga för dem. Till exempel bör behovet av en provisorisk EU-resehandling till följd av förlust av resehandlingar i princip leda till att en medborgare betraktas som icke-företrädare om medborgaren skulle behöva resa över natten eller med flyg för att nå ambassaden eller konsulatet för den medlemsstat de är medborgare i, eftersom det inte kan förväntas att medborgaren reser under sådana förhållanden.
- (6) Hänsyn bör också tas till att ambassaden eller konsulatet för medborgarens hemmedlemsstat kan vara stängd, särskilt i krissituationer. Om den ambassad eller det konsulat som den icke-företrädare medborgaren söker konsulärt skydd vid inte inom rimlig tid kan bekräfta att ambassaden eller konsulatet för medborgarens hemmedlemsstat är i funktion och åtkomlig, bör medborgaren betraktas som icke-företrädare.
- (7) Begreppet *avsaknad av beskickning* bör tolkas så att det säkerställs att rätten till konsulärt skydd är verkningsfullt. Om medborgaren hänvisas till sin hemmedlemsstats ambassad eller konsulat, bör medborgaren betraktas som icke-företrädare om det konsulära skyddet därigenom sannolikt skulle äventyras, i synnerhet om ärendet är så brådskande att det krävs omedelbara åtgärder från den ambassad eller det konsulat som anmodats. Detta är särskilt aktuellt i krissituationer, där avsaknad av bistånd inom rimlig tid kan få särskilt negativa konsekvenser för medborgaren.
- (8) Med tanke på att honorärkonsuler vanligtvis inte har samma tjänsteutbud som ambassader eller konsulat bör närvaro av en honorärkonsul från medborgarens hemmedlemsstat endast tas i beaktande vid fastställandet av huruvida en medborgare är icke-företrädare, om det bistånd som begärs av medborgaren omfattas av honorärkonsulns befogenheter.
- (9) Icke-företrädare medborgare har rätt att söka skydd vid varje medlemsstats ambassad eller konsulat. Samtidigt ger direktiv (EU) 2015/637 medlemsstaterna möjlighet att ingå bilaterala arrangemang för att säkerställa ett effektivt skydd för icke-företrädare medborgare. Sådana arrangemang är dock inte en förutsättning för att tillhandahålla icke-företrädare medborgare konsulärt skydd. Det bör förtydligas att det åligger myndigheterna i den anmodade medlemsstaten, och inte den berörda medborgaren, att

överföra ansökan till den relevanta ambassaden eller det relevanta konsulatet i de fall där sådana arrangemang har ingåtts.

- (10) Om en krissituation leder till ett stort antal ansökningar om konsulärt skydd bör representerade medlemsstaters ambassader och konsulat i det aktuella tredjelandet ges möjlighet att komma överens om att fördela ansökningar på grundval av tillgänglig kapacitet så att denna utnyttjas på bästa sätt. För detta ändamål kan de bistås av unionens delegationer.
- (11) Ansökningar bör inte överföras om det konsulära skyddet därigenom skulle äventyras, i synnerhet om ärendet är så brådskande att det krävs omedelbara åtgärder från den anmodade medlemsstatens ambassad eller konsulat. Detta kan till exempel vara fallet vid allvarliga medicinska nödsituationer eller till synes godtyckliga gripanden. Dessutom bör icke-företrädde medborgare hållas informerade om sådana eventuella överföringar.
- (12) Artikel 9 i direktiv (EU) 2015/637 innehåller en icke uttömmande förteckning över de vanligaste situationerna där icke-företrädde medborgare kan söka konsulärt bistånd av representerade medlemsstater. För att skapa rättslig klarhet bör det dock preciseras att typerna av bistånd omfattar både evakueringar, dvs. räddning och förflyttning av personer från områden som drabbats av en nödsituation till en säker plats som kan vara i samma land eller i ett annat tredjeland, samt hemtransporter, dvs. förflyttning av personer till medlemsstaternas territorium.
- (13) När medlemsstaterna tillhandahåller konsulärt skydd till icke-företrädde medborgare bör de ta hänsyn till de särskilda behoven hos utsatta grupper, såsom underåriga utan medföljande vuxen, gravida kvinnor, personer med nedsatt rörlighet, personer med funktionsnedsättning eller enskilda som riskerar att diskrimineras på någon grund, såsom de som anges i artikel 21 i stadgan.
- (14) Det är nödvändigt att säkerställa optimal tillgång till rättslig prövning för unionsmedborgare som viktimerats i tredjeländer, vilket kräver närmare kontakter och samarbete mellan myndigheter och stödorganisationer i tredjeländer å ena sidan och konsulära myndigheter och stödorganisationer i medlemsstaterna å andra sidan.
- (15) För att skapa rättslig klarhet bör hänvisningen till provisoriska resehandlingar uppdateras efter antagandet av rådets direktiv (EU) 2019/997³.
- (16) Om det är lämpligt och nödvändigt att tillhandahålla konsulärt skydd, bör medlemsstaterna ha rätt att i sina samordnings- och samarbetsåtgärder involvera sin säkerhetspersonal och militära personal, honorärkonsuler, internationella organisationer eller tredjeländers diplomatiska och konsulära myndigheter. Detta kan vara särskilt relevant i krissituationer.
- (17) Den senaste tidens händelser har visat att unionens delegationer, i nära samarbete med medlemsstaterna ger ett viktigt bidrag till genomförandet av rätten till konsulärt skydd. Detta har i synnerhet varit fallet i tredjeländer där få medlemsstater är representerade, i krissituationer och i fråga om informationsutbyte. Det är mot denna bakgrund lämpligt att klargöra den stödjande roll som unionens delegationer har i genomförandet av rätten till konsulärt skydd. För enhetlighetens och driftskontinuitetens skull bör i regel unionens delegationer leda möten om lokalt konsulärt samarbete, liksom leda

³ Rådets direktiv (EU) 2019/997 av den 18 juni 2019 om införande av en provisorisk EU-resehandling och om upphävande av beslut 96/409/Gusp (EUT L 163, 20.6.2019, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2019/997/oj>).

upprättandet och fastställandet av gemensamma konsulära beredskapsplaner. För att säkerställa samordning och ett verkningsfullt skydd av icke-företrädde medborgare bör unionens delegationer också delta i samordningen av krishantering i nära samarbete med medlemsstaterna.

- (18) I direktiv (EU) 2015/637 fastställs sätt på vilka unionens delegationer, i enlighet med artikel 35 i fördraget om Europeiska unionen (*EU-fördraget*), kan bidra praktiskt till genomförandet av rätten till konsulärt skydd. När unionens delegationer bistår medlemsstaterna i tillhandahållandet av konsulärt skydd till icke-företrädde medborgare bör de göra detta på begäran av medlemsstaterna och på resursneutral basis, i enlighet med artikel 5.10 i rådets beslut 2010/427/EU⁴. Medlemsstaterna bör därvid också kunna anmoda unionens delegationer att utföra specifika former av konsulärt bistånd, däribland de som avses i artikel 9 i direktiv (EU) 2015/637. För att kunna utföra sina stöduppgifter bör unionens delegationer tillhandahållas all relevant information från den bistående medlemsstaten eller, i förekommande fall, medborgarskapsmedlemsstaten.
- (19) För att säkerställa beredskapen inför eventuella konsulära kriser som kräver bistånd till icke-företrädde medborgare bör det lokala konsulära samarbetet mellan medlemsstaterna och unionens delegationer i tredjeländer innefatta korrespondens om frågor som är relevanta för sådana medborgare, däribland om deras säkerhet och skydd, inrättandet av gemensamma konsulära beredskapsplaner och anordnandet av konsulära övningar. Det kan därvid vara särskilt relevant för oreprresenterade medlemsstaters konsulära myndigheter att inkluderas i sådant lokalt konsulärt samarbete när de samordnar den konsulära krisberedskapen och krishanteringen.
- (20) Konsulär krisberedskap är ett väsentligt krav för att säkerställa en ändamålsenlig konsulär krishantering. Medlemsstaterna bör därför med stöd av utrikestjänsten säkerställa att lämpliga konsulära beredskapsåtgärder för skydd av icke-företrädde medborgare diskuteras och genomförs i alla tredjeländer.
- (21) Tidigare kriser har visat på betydelsen av beredskapsplanering och nyttan med gemensamma konsulära beredskapsplaner i tredjeländer, så kallade regelverk för EU:s gemensamma konsulära krisberedskap, med deltagande av alla medlemsstaters diplomatiska och konsulära myndigheter och av unionens lokala delegation. Sådana planer bör anpassas till lokala förhållanden, fastställa en tydlig ansvarsfördelning mellan representerade och oreprresenterade medlemsstater och unionens delegation och inbegripa en uppsättning förfaranden och verksamheter som ska genomföras på lokal nivå i händelse av en kris, med särskild uppmärksamhet på konsulärt skydd till icke-företrädde medborgare.
- (22) Ändamålsenligheten i de befintliga samordningsåtgärder som fastställs i direktiv (EU) 2015/637 bör förbättras genom att för alla tredjeländer göra det obligatoriskt att utarbeta och årligen uppdatera gemensamma konsulära beredskapsplaner, även om planernas detaljnivå kan variera beroende på lokala förhållanden. Det bör därför fastställas vilka som är de väsentliga delarna av sådana planer, såsom en analys av den konsulära situationen i det aktuella tredjelandet, inbegripet en riskbedömning av de mest sannolika scenarier som kan påverka icke-företrädde medborgare, arrangemang för konsulär krisberedskap, kommunikation inom det lokala konsulära samarbetet och

⁴

Rådets beslut 2010/427/EU av den 26 juli 2010 om hur den europeiska avdelningen för yttre åtgärder ska organiseras och arbeta (EUT L 201, 3.8.2010, s. 30, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2010/427/oj>).

med unionsmedborgare samt samarbete med lokala myndigheter och relevanta tredjeländer.

- (23) För att säkerställa en ändamålsenlig samordning av konsulärt bistånd bör gemensamma konsulära beredskapsplaner också, när så är lämpligt, ta hänsyn till den roll och de ansvarsområden som tillkommer de ledande staterna, dvs. medlemsstater som är representerade i ett visst tredjeland och som ansvarar för att samordna och leda biståndet till icke-företrädde medborgare under kriser. För att säkerställa att gemensamma konsulära beredskapsplaner hålls fortsatt aktuella bör de även utvärderas årligen, i samband med konsulära övningar. Samtidigt bör gemensamma konsulära beredskapsplaner inte tolkas som att de ersätter medlemsstaternas befintliga nationella krisplaner eller påverkar medlemsstaternas ansvar att lämna konsulärt bistånd till sina egna medborgare.
- (24) Vid utarbetandet av en gemensam konsulär beredskapsplan är det uppskattade antalet unionsmedborgare som befinner sig i ett tredjeland och var de befinner sig viktig information, i synnerhet när det blir nödvändigt med evakuering eller hemtransport. Dessutom bör unionsmedborgare i händelse av en kris kunna få relevant information från den medlemsstat där de är medborgare. Det är därför viktigt att medlemsstaterna ger sina medborgare möjlighet att på lämpligt sätt hos behöriga nationella myndigheter registrera eller informera om resor till eller bosättning i tredjeländer. För detta ändamål bör medlemsstaterna, i enlighet med unionsrätten och nationell rätt om skyddet av personuppgifter, fastställa vilka kategorier av personuppgifter som krävs och lagringsperioderna för sådana uppgifter.
- (25) Reserekommendationer, dvs. information som lämnas av medlemsstaterna om den relativa säkerheten vid resor till specifika tredjeländer, gör det möjligt för resenärer att fatta ett välgrundat beslut om ett visst resmål, inbegripet tredjeländer där den medlemsstat de är medborgare i inte är representerad. Även om det är medlemsstaterna som ansvarar för att utfärda reserekommendationer är det lämpligt att de samordnar innehållet, särskilt i krissituationer, för att i möjligaste mån säkerställa en enhetlig nivå i rekommendationerna. Detta skulle kunna inbegripa att man enas om en gemensam struktur för de risknivåer som anges i reserekommendationerna, med användning av utrikestjänstens säkra plattform. Sådan samordning bör om möjligt äga rum i ett tidigt skede när medlemsstaterna planerar att ändra nivån på sina reserekommendationer.
- (26) Effektiv samordning är avgörande för att säkerställa en verkningsfull krishantering. För att säkerställa en sådan samordning bör medlemsstaterna stödjas av utrikestjänstens krishanteringscentrum och kommissionens centrum för samordning av katastrofberedskap. Samordnad krishantering på unionsnivå är särskilt viktig i de situationer som kräver evakuering, för att säkerställa att det tillgängliga stödet tillhandahålls på ett effektivt sätt och att tillgänglig evakueringskapacitet utnyttjas på bästa sätt. Av detta skäl bör information om tillgänglig evakueringskapacitet delas i god tid, även vid räddnings- och evakueringsinsatser med militära tillgångar.
- (27) Covid-19-pandemin belyste behovet av att medlemsstaterna samarbetar och stöder varandra inom ramen för sektorsövergripande krisgrupper, så kallade gemensamma konsulära grupper. Utplacering av en gemensam konsulär grupp i ett tredjeland i krissituationer kan vara avgörande för att förhindra att de representerade medlemsstaternas konsulära myndigheter överväldigas av de krav som situationen ställer.

- (28) Gemensamma konsulära grupper bör bygga på principerna om frivilligt deltagande, solidaritet med representerade medlemsstater, jämlikhet vid beslut om interna arbetsstrukturer, enkelhet i gruppernas sammansättning, kostnadsdelning – där varje medlemsstat, unionsinstitution eller unionsorgan bär sina egna driftskostnader – flexibilitet, synlighet för unionens samordnade insatser och öppenhet gentemot relevanta tredjeländer.
- (29) För att utnyttja tillgänglig kapacitet i krissituationer på bästa sätt bör utplaceringen av gemensamma konsulära grupper säkerställa synergier med andra krishanteringsåtgärder, till exempel genom att dra nytta av utgående repatrieringsflyg eller flyg som transporterar humanitärt bistånd.
- (30) För att stödja unionsmedborgare i trångmål är det viktigt att förse dem med tillförlitlig information om hur de kan använda sig av konsulärt bistånd i tredjeländer. Kommissionens avdelningar och utrikestjänsten bör bidra till detta mål genom att sprida relevant information, inbegripet information som ska tillhandahållas av medlemsstater om sina konsulära nätverk och de tredjeländer med vilka de har ingått praktiska arrangemang om delat ansvar för att tillhandahålla konsulärt skydd till icke-företrädde medborgare. För att underlätta behandlingen av sådan information bör den tillhandahållas i maskinläsbart format.
- (31) Medlemsstaterna bör vidta ytterligare åtgärder för att öka unionsmedborgarnas medvetenhet om sin rätt till konsulärt skydd, varvid hänsyn även bör tas till de särskilda behoven hos personer med funktionsnedsättning. Eftersom de kostnader som detta medför för medlemsstaterna är begränsade skulle ett sätt att åstadkomma detta kunna vara att återge ordalydelsen i artikel 23 i EUF-fördraget i pass som utfärdas av medlemsstaterna, för att därigenom öka medborgarnas medvetenhet om rätten till skydd av diplomatiska och konsulära myndigheter, vilket kommissionen rekommenderade redan i sin rekommendation K(2007) 5841⁵. Medlemsstaterna skulle också kunna tillhandahålla information om icke-företrädde medborgares rätt till konsulärt skydd i reserekommendationer och kampanjer om konsulärt bistånd. De skulle också kunna samarbeta med de leverantörer av persontransporttjänster och de transportknutpunkter som erbjuder resor till tredjeländer, till exempel genom att uppmana dem att lägga till relevant information om rätten till konsulärt skydd i det informationsmaterial som tillhandahålls kunderna.
- (32) De finansiella bestämmelserna i direktiv (EU) 2015/637 bör anpassas för att förenkla återbetalning och fortsatt säkerställa ekonomisk bördefördelning. Det bör i synnerhet vara möjligt för icke-företrädde medborgare att på samma villkor som den bistående medlemsstatens medborgare direkt ersätta kostnaderna för den tjänst som tillhandahålls av den medlemsstaten, för att undvika den administrativa börda som begäran om ersättning från den medlemsstat personen är medborgare i ger upphov till. Därutöver bör medlemsstaterna också ha möjlighet att avstå från att ta ut sådana kostnader. Eftersom icke-företrädde medborgare i vissa situationer kanske inte kan betala när de ansöker om bistånd, särskilt när de blivit bestulna på sina kontanter och andra betalningsmedel, är det nödvändigt att föreskriva att den bistående medlemsstatens konsulära myndigheter kan ålägga dem att underteckna ett åtagande om återbetalning. Myndigheterna i den bistående medlemsstaten kan på grundval av

⁵ Kommissionens rekommendation K(2007) 5841 av den 5 december 2007 om införande av texten till artikel 20 i EG-fördraget i pass (EUT L 118, 6.5.2008, s. 30, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reco/2008/355/oj>).

ett sådant åtagande begära ersättning för kostnaderna fyra veckor efter det att biståndet tillhandahålls.

- (33) I fall där kostnaderna inte har återbetalats av medborgaren direkt, dvs. varken omedelbart vid ansökningstillfället eller senare på begäran av den bistående medlemsstaten på grundval av åtagandet om återbetalning, bör den bistående medlemsstaten ha rätt att begära ersättning för kostnaderna från den icke-företrädde medborgarens hemmedlemsstat. För att undvika att man ställs inför begäranden om ersättning efter längre tidsperioder bör den bistående medlemsstaten och medborgarens hemmedlemsstat ges en rimlig tidsfrist för framställande av begäran respektive för återbetalning.
- (34) Medlemsstaterna bör ersätta unionens delegationer för deras stöd i tillhandahållandet av konsulärt skydd till icke-företrädde medborgare, för att säkerställa att sådant stöd ges på resursneutral basis, i enlighet med artikel 5.10 i beslut 2010/427/EU.
- (35) Formulären i bilagorna I och II till direktiv (EU) 2015/637 är inaktuella och bör därför utgå. Detta bör inte hindra de medlemsstater som för närvarande i sin nationella rätt föreskriver att dessa formulär ska användas från att fortsätta att använda dem efter antagandet av detta direktiv.
- (36) Vid tillhandahållandet av bistånd i krissituationer är det kanske inte möjligt eller praktiskt genomförbart att skilja mellan icke-företrädde och företrädde medborgare, och möjligheten att lämna bistånd till icke-företrädde personer kan kräva eller innebära att bistånd lämnas även till företrädde unionsmedborgare. Det bör klargöras att bestämmelserna om ersättning av kostnader i direktiv (EU) 2015/637 i sådana situationer även bör tillämpas på konsulärt skydd som tillhandahålls av den bistående medlemsstaten till företrädde medborgare i en annan medlemsstat. Detta bör undvika att finns två separata ersättningsförfaranden beroende på huruvida den bistående medborgaren ska betraktas som företrädde eller icke-företrädde.
- (37) Om unionens civilskyddsmekanism används i enlighet med artikel 16.7 i Europaparlamentets och rådets beslut nr 1313/2013/EU⁶ för att tillhandahålla civilskyddsstöd till konsulärt bistånd till unionsmedborgare vid katastrofer i tredjeländer, ska de finansiella bestämmelserna i det beslutet tillämpas. I synnerhet ska de medlemsstater som ansöker om och erhåller ekonomiskt bistånd tillhandahålla kommissionen information om ekonomiska bidrag som mottagits från andra källor, däribland de medlemsstater och medborgare som biståtts, och se till att det inte förekommer någon dubbelfinansiering genom andra källor.
- (38) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av detta direktiv när det gäller det maskinläsbara format som medlemsstaterna ska använda för att tillhandahålla information samt de formulär som ska användas i samband med de ekonomiska förfarandena bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011⁷.

⁶ Europaparlamentets och rådets beslut nr 1313/2013/EU av den 17 december 2013 om en civilskyddsmekanism för unionen (EUT L 347, 20.12.2013, s. 924, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2013/1313/oj>).

⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2011/182/oj>).

- (39) Tillhandahållandet av konsulärt skydd till icke-företrädde medborgare kräver behandling av personuppgifter för identitetskontroll av den person som söker konsulärt skydd, samarbete och samordning mellan myndigheterna i den bistående medlemsstaten och den medlemsstat där personen är medborgare, utförande av det begärda biståndet, behandling av ansökningar om ekonomisk ersättning och utbyte av relevanta kontaktuppgifter. All behandling av personuppgifter som medlemsstaternas utför bör vara förenlig med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679⁸, inbegripet principerna om ändamålsbegränsning och uppgiftsminimering. På samma sätt bör behandlingen av personuppgifter som unionens institutioner och organ utför i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725⁹ vara förenlig med bestämmelserna i den förordningen.
- (40) Med tanke på att de konsulära uppgifterna kan variera avsevärt och omfatta känsliga situationer där en medborgare har gripits, fängslats, lidit skada eller utsatts för brott är det nödvändigt att säkerställa att medlemsstaternas behöriga myndigheter och relevanta unionsinstitutioner och unionsorgan har tillgång till och kan utbyta all nödvändig information, inbegripet personuppgifter, som krävs för att tillhandahålla unionsmedborgare konsulärt skydd. Därvid bör medlemsstaternas behöriga myndigheter och, om de tillhandahåller stöd, unionens institutioner och organ, ha rätt att behandla särskilda kategorier av personuppgifter, om detta är absolut nödvändigt för att tillhandahålla konsulärt skydd till berörda personer. Detta bör omfatta hälsouppgifter som kan behöva behandlas för att tillhandahålla konsulärt skydd till en icke-företrädde medborgare som har skadats allvarligt eller blivit allvarligt sjuk. Personers ansiktsbilder behöver i synnerhet behandlas i de fall då en provisorisk EU-resehandling ska utfärdas. Bistånd till en icke-företrädde medborgare, inbegripet för att försvara rättsliga anspråk, kan också i undantagsfall kräva behandling av personuppgifter som avslöjar ras eller etniskt ursprung, politiska åsikter, religiös eller filosofisk övertygelse eller medlemskap i fackförening eller uppgifter om sexuell läggning. I vissa fall kan tillhandahållandet av konsulärt bistånd också kräva behandling av genetiska uppgifter, t.ex. vid allvarliga olyckor som kräver entydig identifiering av en beslutsoförmögen person eller i samband med fastställande av faderskap. Slutligen kan konsulära fall med koppling till gripanden eller frihetsberövanden sannolikt kräva att de behöriga myndigheterna behandlar personuppgifter som rör fällande domar och brott.
- (41) Vid behandlingen av sådana särskilda kategorier av personuppgifter bör medlemsstaternas behöriga myndigheter och unionens institutioner och organ säkerställa lämpliga och specifika åtgärder för att skydda de registrerades intressen. När så är möjligt bör detta inbegripa kryptering av sådana personuppgifter och specifik tilldelning av åtkomsträttigheter för personal som har åtkomst till de angivna typerna av särskilda kategorier av personuppgifter.

⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2016/679/oj>).

⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 av den 23 oktober 2018 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter som utförs av unionens institutioner, organ och byråer och om det fria flödet av sådana uppgifter samt om upphävande av förordning (EG) nr 45/2001 och beslut nr 1247/2002/EG (EUT L 295, 21.11.2018, s. 39, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1725/oj>).

- (42) Om tillhandahållandet av konsulärt skydd kräver överföring av unionsmedborgares personuppgifter till tredjeländer eller internationella organisationer, såsom Förenta nationerna, som samarbetar i krishanteringsåtgärder, bör sådana överföringar vara förenliga med kapitel V i förordning (EU) 2016/679 och kapitel V i förordning (EU) 2018/1725.
- (43) Det är nödvändigt att vidare specificera vilka skyddsåtgärder som tillämpas på de personuppgifter som behandlas, till exempel den maximala lagringsperioden för de personuppgifter som samlas in. För att säkerställa att alla tillämpliga kostnader inkasseras är det nödvändigt med en lagringsperiod på högst 12 månader för bistående medlemsstater eller unionsinstitutioner och unionsorgan och 24 månader för medborgarens hemmedlemsstat. Den längre lagringstid som är tillämplig på medborgarens hemmedlemsstat är också nödvändig för att förhindra eventuellt missbruk eller annan bedräglig verksamhet, inbegripet av personer som söker konsulärt skydd upprepade gånger och försöker dölja sådant beteende genom att vända sig till olika medlemsstaters konsulära myndigheter. Om personuppgifterna gäller kontaktuppgifter till offentliga tjänstemän, såsom honorärkonsuler, bör personuppgifterna lagras så länge den personen är den relevanta kontakten. Raderingen av sökandenas personuppgifter bör inte påverka medlemsstaternas möjligheter att övervaka tillämpningen av detta direktiv.
- (44) Enligt artikel 47 i stadgan ska var och en vars unionsrättsligt garanterade rättigheter har kränkts ha rätt till ett effektivt rättsmedel. För att genomföra denna grundläggande rättighet i samband med konsulärt skydd bör en bestämmelse om rättslig prövning läggas till i direktiv (EU) 2015/637.
- (45) Direktiv (EU) 2015/637 bör därför ändras i enlighet med detta.
- (46) Eftersom målen för detta direktiv inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av behovet av att anpassa befintliga regler på unionsnivå, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i EU-fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (47) I enlighet med den gemensamma politiska förklaringen av den 28 september 2011 från medlemsstaterna och kommissionen om förklarande dokument¹⁰, har medlemsstaterna åtagit sig att, när det är motiverat, låta anmälan av införlivandeåtgärder åtföljas av ett eller flera dokument som förklarar förhållandet mellan de olika delarna i direktivet och motsvarande delar i de nationella instrumenten för införlivande. I fråga om detta direktiv anser lagstiftaren att det är motiverat att översända sådana dokument.
- (48) Europeiska datatillsynsmannen har hörts i enlighet med artikel 42.1 i förordning (EU) nr 2018/1725 och avgav ett yttrande den XXXX¹¹.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Direktiv (EU) 2015/637 ska ändras på följande sätt:

- (1) Artiklarna 6 och 7 ska ersättas med följande:

¹⁰ EUT C 369, 17.12.2011, s. 14.

¹¹ EUT C [...], [...], s. [...].

”Artikel 6

Avsaknad av beskickning

1. Enligt detta direktiv är en medlemsstat inte representerad i ett tredjeland om den inte permanent har en ambassad eller ett konsulat i det landet eller om den inte har en ambassad eller ett konsulat där som faktiskt är i stånd att tillhandahålla konsulärt skydd i det enskilda fallet.
2. För att avgöra om en medlemsstat inte har en ambassad eller ett konsulat som faktiskt är i stånd att tillhandahålla konsulärt skydd i det enskilda fallet ska den ambassad eller det konsulat som den icke-företrädde medborgaren söker konsulärt skydd vid beakta följande kriterier, mot bakgrund av lokala förhållanden:
 - (a) Hur svårt det är för berörda medborgare att inom rimlig tid på ett säkert sätt nå eller nås av ambassaden eller konsulatet för den medlemsstat de är medborgare i, med beaktande av det begärda biståndets art och hur brådskande det är samt vilka medel som de har till sitt förfogande.
 - (b) Om ambassaden eller konsulatet för den medlemsstat där den berörda personen är medborgare eventuellt har stängts, inbegripet om det inte inom rimlig tid kan bekräftas att ambassaden eller konsulatet är i funktion och åtkomlig.
 - (c) Om det konsulära skyddet sannolikt skulle äventyras genom att medborgaren hänvisas till ambassaden eller konsulatet för den medlemsstat där den berörda personen är medborgare, i synnerhet om ärendet är så brådskande att det krävs omedelbara åtgärder från den ambassad eller det konsulat som tagit emot begäran.
3. Vid fastställandet, i enlighet med punkt 2, av huruvida en medlemsstat har en ambassad eller ett konsulat som faktiskt är i stånd att tillhandahålla konsulärt skydd i det enskilda fallet, får närvaro av en honorärkonsuln från den medlemsstat där den berörda personen är medborgare endast tas i beaktande om det bistånd som medborgaren begär omfattas av honorärkonsulns befogenheter.

Artikel 7

Tillgång till konsulärt skydd och andra arrangemang

1. Icke-företrädde medborgare ska ha rätt att söka skydd vid varje medlemsstats ambassad eller konsulat.
2. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 2 får en medlemsstat fungera som ständig representant för en annan medlemsstat och medlemsstaternas ambassader eller konsulat får, när det bedöms vara nödvändigt, ingå praktiska arrangemang om fördelning av ansvaret för att tillhandahålla konsulärt skydd för icke företrädde medborgare.

I sådana fall ska en ambassad eller ett konsulat där den icke-företrädde medborgaren söker konsulärt skydd och som inte har utsetts som behörig(t) enligt det särskilda arrangemanget på plats överföra medborgarens ansökan till den berörda ambassaden eller det berörda konsulatet, såvida detta inte skulle

äventyra det konsulära skyddet, särskilt om ärendet är så brådskande att det krävs omedelbara åtgärder från den anmodade ambassaden eller det anmodade konsulatet.

3. Om en krissituation leder till ett stort antal ansökningar om konsulärt skydd får medlemsstaternas ambassader och konsulat i det berörda tredjelandet, med stöd av unionens delegation, samtycka till att fördela ansökningar på grundval av tillgänglig kapacitet, såvida inte det konsulära skyddet därigenom skulle äventyras, särskilt om ärendets brådskande karaktär kräver omedelbara åtgärder från den anmodade ambassaden eller det anmodade konsulatet. En sådan fördelning får också överenskommas på förhand inom ramen för en sådan gemensam konsulär beredskapsplan som avses i artikel 13 och får avvika från praktiska arrangemang som har ingåtts i enlighet med punkt 2.
4. Icke-företrädde medborgare som söker skydd enligt punkt 1 ska hållas underrättade om alla överföringar enligt punkterna 2 eller 3.”

(2) I artikel 9 ska leden e och f ersättas med följande:

”e) Nödsituationer som kräver praktiskt stöd, evakuering och hjälp med hemtransport.

f) Behov av en provisorisk EU-resehandling som infördes genom direktiv (EU) 2019/997*.

* Rådets direktiv (EU) 2019/997 av den 18 juni 2019 om införande av en provisorisk EU-resehandling och om upphävande av beslut 96/409/Gusp (EUT L 163, 20.6.2019, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2019/997/oj>).”

(3) Artikel 10 ska ändras på följande sätt:

(a) Punkt 4 ska ersättas med följande:

”4. Medlemsstaterna ska underrätta Europeiska utrikestjänsten via dess säkra webbplats om den eller de berörda kontaktpunkterna vid utrikesministerierna.”

(b) Följande punkt ska läggas till som punkt 5:

”5. När så är lämpligt och nödvändigt för att tillhandahålla konsulärt skydd får medlemsstaterna, när de vidtar sina samordnings- och samarbetsåtgärder, också involvera honorärkonsuler och sin säkerhetspersonal och militära personal, internationella organisationer eller tredjeländers diplomatiska och konsulära myndigheter.”

(4) Artiklarna 11, 12 och 13 ska ersättas med följande:

”Artikel 11

Unionsdelegationernas roll

1. Unionens delegationer ska ha ett nära samarbete och samordna med medlemsstaternas ambassader och konsulat för att bidra till lokalt konsulärt samarbete, krisberedskap och krishantering, särskilt genom att
 - (a) tillhandahålla tillgängligt logistiskt stöd, inbegripet kontorslokaler och organisatoriska anläggningar, såsom tillfällig inkvartering för den

konsulära personal och de gemensamma konsulära grupper som avses i artikel 13a.2,

- (b) underlätta informationsutbytet mellan medlemsstaternas ambassader och konsulat,
 - (c) när så är lämpligt underlätta informationsutbyte med lokala myndigheter, tredjeländers diplomatiska och konsulära myndigheter samt internationella organisationer,
 - (d) tillgängliggöra allmän information om det bistånd som icke-företrädade medborgare kan ha rätt till, särskilt om överenskomna praktiska arrangemang, i förekommande fall,
 - (e) leda sådana möten för lokalt konsulärt samarbete som avses i artikel 12.2,
 - (f) samordna upprättande och fastställande av sådana gemensamma konsulära beredskapsplaner som avses i artikel 13,
 - (g) delta i krishanteringsverksamhet i enlighet med artikel 13a, inbegripet, när så är relevant och lämpligt, genom att bistå den ledande staten.
2. Unionens delegationer ska stödja medlemsstaterna i tillhandahållandet av konsulärt skydd till icke-företrädade medborgare i enlighet med artikel 5.10 i beslut 2010/427/EU. Sådant stöd får omfatta utförande, på begäran av medlemsstaterna och på deras vägnar, av särskilda konsulära biståndsuppgifter. Den bistående medlemsstaten och medborgarskapsmedlemsstaten ska tillhandahålla unionens delegation all relevant information i det berörda fallet.

Artikel 12

Lokalt konsulärt samarbete

1. Medlemsstaternas konsulära myndigheter och unionens delegation ska delta i lokalt konsulärt samarbete inom varje tredjeland.
2. Möten för lokalt konsulärt samarbete ska omfatta regelbundna utbyten om
 - (a) unionsmedborgarnas säkerhet och skydd och andra frågor av relevans för dem,
 - (b) utarbetande och överlämnande av gemensamma konsulära démarches till myndigheter i tredjeländer, i förekommande fall,
 - (c) upprättande, fastställande och översyn av de gemensamma konsulära beredskapsplaner som avses i artikel 13,
 - (d) anordnande av gemensamma konsulära övningar,
 - (e) de praktiska arrangemang som avses i artikel 7.2 för att säkerställa att icke-företrädade medborgare faktiskt får skydd i det berörda tredjelandet.
3. Såvida inte medlemsstaternas konsulära myndigheter enas om något annat ska ordföranden vara en företrädare för unionens delegation. Om ingen unionsdelegation är närvarande ska mötena ledas av en företrädare för en medlemsstat.

Artikel 13

Krisberedskap

1. Inom ramen för det lokala konsulära samarbete som avses i artikel 12 ska medlemsstaterna och utrikestjänsten upprätta och enas om en gemensam konsulär beredskapsplan för varje tredjeland. Den gemensamma konsulära beredskapsplanen ska uppdateras årligen och innehålla följande:
 - (a) En analys av den konsulära situationen i landet, inbegripet en översikt över medlemsstaternas ambassader eller konsulat, en uppskattning av antalet unionsmedborgare och deras lokalisering samt en riskbedömning av de mest sannolika scenarier som kan komma att påverka unionsmedborgarna.
 - (b) Gemensamma konsulära krisberedskapsarrangemang, inbegripet kommunikationskanaler och kontakter inom ramen för det lokala konsulära samarbetet och med lokala myndigheter och relevanta tredjeländer.
 - (c) Gemensamma konsulära krishanteringsarrangemang, inbegripet informationsutbyte och kommunikationsprocesser inom ramen för det lokala konsulära samarbetet och med unionsmedborgare, samt krismöten, samarbete med lokala myndigheter och relevanta tredjeländer samt kris- och efterkrisinsatser.
 - (d) En beskrivning av det ansvar som tillkommer en medlemsstat som tar på sig rollen som ledande stat i ett visst tredjeland enligt vad som avses i artikel 13a.3.
 - (e) Andra relevanta uppgifter.
2. I förekommande fall ska unionens delegationer samordna upprättandet och godkännandet av gemensamma konsulära beredskapsplaner, på grundval av bidrag från ambassaderna eller konsulaten för de medlemsstater som är representerade i det berörda tredjelandet och de orepresenterade medlemsstaternas konsulära myndigheter. Gemensamma konsulära beredskapsplaner ska göras tillgängliga för alla medlemsstater, utrikestjänsten och kommissionens avdelningar.

I tredjeländer där det inte finns någon unionsdelegation ska samordningen utföras av ordföranden för det lokala konsulära samarbete som överenskommit i enlighet med artikel 12.3, med stöd av utrikestjänsten.
3. Medlemsstaterna och unionens delegationer ska årligen genomföra konsulära övningar för att uppdatera och förbättra den lokala gemensamma konsulära krisberedskapen och krishanteringen.
4. Medlemsstaterna ska i enlighet med nationell rätt ge sina medborgare möjlighet att på lämpligt sätt hos behöriga nationella myndigheter registrera eller informera om resor till eller bosättning i tredjeländer.
5. Medlemsstaterna ska utbyta information om ändringar av sina reserekommendationer till medborgare i ett tidigt skede, särskilt i samband med krissituationer, och ska sträva efter att säkerställa att nivån på de reserekommendationer som lämnas är enhetlig.”

- (5) I kapitel 2 ska följande artikel införas som artikel 13a:

”Artikel 13a

Krishantering

1. Vid en eventuell kris ska unionen och medlemsstaterna bedriva ett nära samarbete för att säkerställa ett väl fungerande bistånd för icke-företrädde medborgare. De ska om möjligt i god tid underrätta varandra om tillgänglig evakueringskapacitet, även vid operationer där militära resurser används.
2. Vid behov får medlemsstaterna bistås av gemensamma konsulära grupper bestående av experter från medlemsstaterna, särskilt från medlemsstater som inte är representerade i det tredjeländ som drabbats av krisen, och från utrike tjänsten och kommissionens avdelningar. Gemensamma konsulära grupper ska vara tillgängliga för snabb utplacering i tredjeländer som drabbats av en konsulär kris. Deltagandet i gemensamma konsulära grupper ska vara frivilligt.
3. I tillämpliga fall ska den ledande staten eller den eller de medlemsstater som samordnar biståndet ansvara för att samordna allt bistånd som lämnas till icke-företrädde medborgare, med stöd av övriga berörda medlemsstater, unionens delegation och utrike tjänstens centrala administration. Medlemsstaterna ska tillhandahålla den ledande staten eller den eller de medlemsstater som samordnar biståndet all relevant information som finns tillgänglig rörande deras icke-företrädde medborgare som befinner sig i landet i en krissituation.
4. När medlemsstaterna tillhandahåller bistånd får de, om så är lämpligt, söka stöd från unionsinstrument såsom utrike tjänstens krishanteringsstrukturer och dess krishanteringscentrum, via centrumet för samordning av katastrofberedskap som inrättats genom artikel 7 i beslut nr 1313/2013/EU, unionens civilskyddsmekanism.”

- (6) Följande kapitel ska införas som kapitel 2a:

”KAPITEL 2a

TILLHANDAHÅLLANDE AV INFORMATION

Artikel 13b

Tillhandahållande och spridning av information

1. Minst en gång om året ska medlemsstaterna förse kommissionen och unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik med följande information:
 - (a) Uppdaterade förteckningar över kontakter för deras konsulära nätverk.
 - (b) Förteckningar över tredjeländer där de representeras av en annan medlemsstat eller där de permanent representerar en annan medlemsstat i enlighet med artikel 7.2.
 - (c) Praktiska arrangemang som ingåtts i enlighet med artikel 7.2.

- (d) Antalet icke-företrädde medborgare som har tillhandahållits konsulärt skydd enligt artikel 2 under det föregående året, fördelat på medborgarskap och tredjeländ.
- (e) Antalet ansökningar om ersättning som lämnats in och mottagits i enlighet med artiklarna 14 och 15 under det föregående året.

Om en medlemsstat i enlighet med artikel 2.2 har beslutat att tillämpa detta direktiv på det konsulära skydd som tillhandahålls av honorärkonsuler, ska den förteckning som avses i led a omfatta honorärkonsuler samt information om i vilken utsträckning honorärkonsuler har befogenhet att tillhandahålla skydd i ett visst fall, särskilt huruvida de är bemyndigade att utfärda provisoriska EU-resehandlingar.

- 2. Medlemsstaterna, kommissionens avdelningar och utrikestjänsten ska göra den information som avses i punkt 1 a, b och c allmänt tillgänglig på ett sätt som säkerställer att den information som lämnas är enhetlig.
- 3. På begäran av kommissionen ska medlemsstaterna tillhandahålla den information som avses i punkt 1 i ett maskinläsbart format.
- 4. Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa det specifika maskinläsbara format i vilket den information som avses i punkt 1 ska tillhandahållas. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 15a.2.

Artikel 13c

Information till unionsmedborgarna

- 1. Medlemsstaterna ska vidta åtgärder för att informera sina medborgare om deras rätt enligt artikel 20.2 c i EUF-fördraget. Det kan särskilt handla om följande åtgärder:
 - (a) Återgivande av artikel 23 första meningen i EUF-fördraget på nationella pass.
 - (b) Inkludering av information om rätten till konsulärt skydd i reserekommendationer och vid kampanjer som rör konsulärt skydd.
 - (c) Samarbete om informationskampanjer med leverantörer av persontransporttjänster och transportknutpunkter som erbjuder resor till tredjeländer.
 - 2. Kommissionens avdelningar och utrikestjänsten ska bidra till att informera unionsmedborgarna om deras rätt till konsulärt skydd.”
- (7) Artiklarna 14 och 15 ska ersättas med följande:

”Artikel 14

Allmänna regler

- 1. Kostnader som en bistående medlemsstat uttar för att tillhandahålla konsulärt skydd till icke-företrädde medborgare får inte avvika från de kostnader den skulle debitera för sina egna medborgare.

2. Om en icke-företräd medborgare inte kan betala de kostnader som avses i punkt 1 till den bistående medlemsstaten i samband med att vederbörande ansöker om bistånd, får den bistående medlemsstaten kräva att den icke-företrädde medborgaren undertecknar ett åtagande om återbetalning. På grundval av detta får den bistående medlemsstaten uppmana den berörda icke-företrädde medborgaren att betala kostnaderna inom fyra veckor från det att biståndet tillhandahölls.

Oförmåga att betala de kostnader som avses i punkt 1 i samband med en ansökan om bistånd ska inte påverka den icke-företrädde medborgarens rätt till konsulärt skydd.

3. Om en icke-företräd medborgare som fått konsulärt skydd inte har betalat de kostnader som avses i punkt 1, varken när ansökan om bistånd gjordes eller efter det att den bistående medlemsstaten har uppmanat till betalning i enlighet med punkt 2, får den bistående medlemsstaten inom 12 månader från dagen för undertecknandet av det åtagande om återbetalning som avses i punkt 2 uppmana den icke-företrädde medborgarens hemmedlemsstat att betala kostnaderna.

Den medlemsstat där den icke-företrädde medborgaren är medborgare ska ersätta dessa kostnader inom en rimlig tidsperiod som inte överskrider 12 månader från dagen för betalningsuppmaningen. Den medlemsstat där den icke-företrädde medborgaren är medborgare får uppmana den berörda icke-företrädde medborgaren att återbetala dessa kostnader.

4. När det konsulära skydd som tillhandahålls en icke-företräd medborgare medför ovanligt höga men absolut nödvändiga och berättigade rese-, inkvarterings- eller översättningskostnader för de diplomatiska eller konsulära myndigheterna, får den bistående medlemsstaten, inom 12 månader efter det att biståndet tillhandahölls, begära ersättning av dessa kostnader från den icke-företrädde medborgarens hemmedlemsstat, som ska ersätta kostnaderna inom en rimlig tidsperiod som inte överskrider 12 månader.
5. Medlemsstaterna ska ersätta unionens delegationer för deras stöd i samband med tillhandahållandet av konsulärt skydd till icke-företrädde medborgare. I sådana fall ska ersättningen för kostnader från den berörda personens hemmedlemsstat säkerställa att stödet från unionens delegationer ges på resursneutral basis.
6. Kommissionen får anta genomförandeakter om fastställande av standardformulär som ska användas för det åtagande om återbetalning som avses i punkt 2 och för den återbetalning av kostnaderna från den medlemsstat där personen är medborgare som avses i punkt 3. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 15a.2.

Artikel 15

Förenklat förfarande i krissituationer

1. I krissituationer, och såvida inte kostnaderna för det tillhandahållna stödet redan har återbetalats direkt av den icke-företrädde medborgaren, får den bistående medlemsstaten begära ersättning för kostnaderna från den icke-företrädde medborgarens hemmedlemsstat, även om den icke-företrädde

medborgaren inte har undertecknat ett åtagande om återbetalning i enlighet med artikel 14.2. Detta ska inte hindra den medlemsstat där den icke-företrädde medborgaren är medborgare från att på grundval av nationella regler kräva vederbörande på återbetalning.

2. Den bistående medlemsstaten får begära att den icke-företrädde medborgarens hemmedlemsstat ersätter de kostnader som avses i punkt 1 proportionellt, vilket innebär att det fulla värdet av de faktiska kostnader som har uppkommit delas med antalet medborgare som fått bistånd.
3. Om det i sådana krissituationer som avses i punkt 1 inte är möjligt eller praktiskt genomförbart att skilja mellan företrädde och icke-företrädde medborgare, och om möjligheten att ge bistånd till icke-företrädde medborgare förutsätter eller innebär att bistånd ges till medborgare som är företrädde, ska förfarandet i punkterna 1 och 2 även tillämpas på konsulärt skydd som tillhandahålls av den bistående medlemsstaten till företrädde medborgare från en annan medlemsstat i krissituationer.
4. Punkterna 1, 2 och 3 ska även tillämpas på situationer där en unionsdelegation har gett stöd till en medlemsstat i samband med tillhandahållande av konsulärt skydd. I sådana fall ska ersättningen för kostnader från den berörda personens hemmedlemsstat säkerställa att stödet från unionens delegationer ges på resursneutral basis.
5. Återbetalningar som begärs i enlighet med punkterna 1, 2 och 3 ska beaktas vid fastställandet av eventuella bidrag från unionens civilskyddsmekanism, i enlighet med beslut nr 1313/2013/EU, för tillhandahållande av civilskyddsstöd till konsulärt bistånd till unionsmedborgare vid katastrofer i tredjeländer.”

(8) I kapitel 4 ska följande artikel införas som artikel 15a:

”Artikel 15a

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011*.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2011/182/oj>).”

(9) Följande artiklar ska införas som artiklarna 16a och 16b:

”Artikel 16a

Skydd av personuppgifter

1. Vid tillämpningen av detta direktiv ska medlemsstaternas behöriga myndigheter behandla personuppgifter endast i syfte att
 - (a) översända ansökan från en person som söker konsulärt skydd i enlighet med artikel 3 eller artikel 7,
 - (b) kontrollera identiteten av en person som söker konsulärt skydd i enlighet med det förfarande som anges i artikel 8,
 - (c) ge konsulärt skydd till den personen, särskilt genom att tillhandahålla de typer av bistånd som avses i artikel 9,
 - (d) samarbeta, samordna och tillhandahålla stöd i enlighet med artikel 10, artikel 11, artikel 13.1 och artikel 13a,
 - (e) tillhandahålla de kontaktuppgifter som avses i artikel 10.4 och artikel 13b.1,
 - (f) behandla krav på ekonomisk ersättning för det konsulära skydd som tillhandahålls i enlighet med artikel 14 och artikel 15.
2. Behandling av personuppgifter som utförs av unionens institutioner och organ i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725* i samband med tillämpningen av detta direktiv får endast ske om det är nödvändigt för att utföra de uppgifter som avses i artikel 10.1, artikel 11, artikel 13 och artikel 13a, för att behandla information som mottagits i enlighet med artikel 10.4 och artikel 13b.1 eller för att behandla ansökningar om ekonomisk ersättning i enlighet med artikel 14.5 och artikel 15.4.
3. Vid behandling av personuppgifter i enlighet med punkterna 1 och 2 ska medlemsstaternas behöriga myndigheter och unionens institutioner och organ, inom ramen för sina respektive verksamheter enligt detta direktiv, anses vara personuppgiftsansvarig enligt artikel 4.7 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679** respektive artikel 3.8 i förordning (EU) 2018/1725.
4. Personuppgifter som behandlas enligt punkterna 1 och 2 ska begränsas till vad som är nödvändigt för att utföra de uppgifter som avses där, såsom att identifiera den person som är i behov av konsulärt skydd och klargöra omständigheterna i det konsulära ärendet.
5. Medlemsstaternas behöriga myndigheter och unionens institutioner och organ får behandla personuppgifter som avslöjar ras eller etniskt ursprung, politiska åsikter, religiös eller filosofisk övertygelse eller medlemskap i fackförening, genetiska uppgifter, biometrisk uppgifter i syfte att entydigt identifiera en fysisk person, uppgifter om hälsa, uppgifter om sexualliv eller sexuell läggning eller personuppgifter som rör fällande domar i brottmål och överträdelser i fråga om en person i behov av konsulärt skydd, om detta är absolut nödvändigt för att kunna utföra de uppgifter som avses i artikel 9, artikel 10, artikel 11 och artikel 13a med avseende på den personen.
6. Vid behandlingen av de personuppgifter som avses i punkt 5 ska medlemsstaternas behöriga myndigheter och unionens institutioner och organ

säkerställa lämpliga och specifika åtgärder för att skydda de registrerades intressen. De ska också införa interna riktlinjer och vidta nödvändiga tekniska och organisatoriska åtgärder för att förhindra obehörig åtkomst till och överföring av sådana personuppgifter.

7. Vid tillämpningen av detta direktiv får medlemsstaternas behöriga myndigheter överföra personuppgifter till ett tredjeland eller en internationell organisation endast för att utföra de uppgifter som avses i artikel 9, artikel 10 och artikel 13a, och i enlighet med kapitel V i förordning (EU) 2016/679.

Vid tillämpningen av detta direktiv får unionens institutioner och organ överföra personuppgifter till ett tredjeland eller en internationell organisation endast för att utföra de uppgifter som avses i artikel 1, artikel 11 och artikel 13a, och i enlighet med kapitel V i förordning (EU) 2018/1725.

8. Den bistående medlemsstaten, medborgarskapsmedlemsstaten och, i tillämpliga fall, unionens institutioner och organ får lagra personuppgifter rörande en person som fått bistånd endast så länge som krävs för att utföra de uppgifter som avses i punkterna 1 och 2. Personuppgifterna får under inga omständigheter lagras längre än 12 månader av den bistående medlemsstaten och unionens institutioner och organ, eller längre än 24 månader av medborgarskapsmedlemsstaten, räknat från den dag då uppgifterna samlades in. Kontaktuppgifter som utbyts i enlighet med artikel 10.4 och artikel 13b.1 får endast lagras så länge som personerna utövar den relevanta funktionen.

Personuppgifterna ska raderas så snart som möjligt efter det att de uppgifter som avses i punkt 1 eller 2 har slutförts och senast vid utgången av de lagringsperioder som avses i första stycket.

Artikel 16b

Rättsmedel

Medlemsstaterna ska säkerställa att icke-företrädde medborgare har tillgång till ett effektivt rättsmedel enligt nationell rätt om deras rättigheter enligt detta direktiv kränks.”

* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 av den 23 oktober 2018 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter som utförs av unionens institutioner, organ och byråer och om det fria flödet av sådana uppgifter samt om upphävande av förordning (EG) nr 45/2001 och beslut nr 1247/2002/EG (EUT L 295, 21.11.2018, s. 39, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1725/oj>).

** Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2016/679/oj>).”

- (10) I artikel 19 ska följande punkt läggas till som punkt 3:

”3. Tidigast [åtta år efter den sista dagen för införlivande av ändringsdirektivet] ska kommissionen genomföra en utvärdering av detta direktiv och lägga fram en rapport om de huvudsakliga resultaten till Europaparlamentet och rådet.

Medlemsstaterna ska förse kommissionen med de uppgifter som är nödvändiga för att utarbeta denna rapport.”

- (11) Bilagorna I och II ska utgå.

Artikel 2

Artikel 5.3 i direktiv (EU) 2019/997 ska ersättas med följande:

”3. Om sökande inte kan betala tillämpliga avgifter till den bistående medlemsstaten när de lämnar in sin ansökan ska artikel 14.2 och 14.3 och artikel 15 i direktiv (EU) 2015/637 tillämpas.”

Artikel 3

1. Medlemsstaterna ska senast [två år efter ikraftträdandet] sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska genast överlämna texten till dessa bestämmelser till kommissionen.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om texten till de centrala bestämmelser i nationell rätt som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 4

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 5

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den

*På rådets vägnar
Ordförande*

FINANSIERINGSÖVERSIKT FÖR RÄTTSAKT

- 1 GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER OM FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET**
 - 1.1 Förslagets eller initiativets titel**
 - 1.2 Berörda politikområden**
 - 1.3 Förslaget eller initiativet avser**
 - 1.4 Mål**
 - 1.4.1 Allmänt/allmänna mål:*
 - 1.4.2 Specifikt/specifika mål:*
 - 1.4.3 Verkan eller resultat som förväntas*
 - 1.4.4 Prestationsindikatorer*
 - 1.5 Grunder för förslaget eller initiativet**
 - 1.5.1 Krav som ska uppfyllas på kort eller lång sikt, inbegripet en detaljerad tidsplan för genomförandet av initiativet*
 - 1.5.2 Mervärdet av en åtgärd på unionsnivå (som kan följa av flera faktorer, t.ex. samordningsfördelar, rättssäkerhet, ökad effektivitet eller komplementaritet). Med "mervärdet av en åtgärd på unionsnivå" i denna punkt avses det värde en åtgärd från unionens sida tillför utöver det värde som annars skulle ha skapats av enbart medlemsstaterna.*
 - 1.5.3 Erfarenheter från tidigare liknande åtgärder*
 - 1.5.4 Förenlighet med den fleråriga budgetramen och eventuella synergieffekter med andra relevanta instrument*
 - 1.5.5 En bedömning av de olika finansieringsalternativ som finns att tillgå, inbegripet möjligheter till omfördelning*
 - 1.6 Beräknad varaktighet för och beräknade budgetkonsekvenser av förslaget eller initiativet**
 - 1.7 Planerad(e) genomförandemetod(er)**
- 2 FÖRVALTNING**
 - 2.1 Regler om uppföljning och rapportering**
 - 2.2 Förvaltnings- och kontrollsystem**
 - 2.2.1 Motivering av den genomförandemetod, de finansieringsmekanismer, de betalningsvillkor och den kontrollstrategi som föreslås*
 - 2.2.2 Uppgifter om identifierade risker och om det eller de interna kontrollsystem som inrättats för att begränsa riskerna*
 - 2.2.3 Beräkning och motivering av kontrollernas kostnadseffektivitet (dvs. förhållandet mellan kostnaden för kontrollerna och värdet av de medel som förvaltas) och en bedömning av den förväntade risken för fel (vid betalning och vid avslutande)*
 - 2.3 Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oriktigheter**

- 3 BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER AV FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET**
- 3.1 Berörda rubriker i den fleråriga budgetramen och budgetrubriker i den årliga budgetens utgiftsdel**
- 3.2 Förslagets beräknade budgetkonsekvenser på anslagen**
 - 3.2.1 Sammanfattning av beräknad inverkan på driftsanslagen*
 - 3.2.2 Beräknad output som finansieras med driftsanslag*
 - 3.2.3 Sammanfattning av beräknad inverkan på de administrativa anslagen*
 - 3.2.3.1 Beräknat personalbehov*
 - 3.2.4 Förenlighet med den gällande fleråriga budgetramen*
 - 3.2.5 Bidrag från tredje part*
- 3.3 Beräknad inverkan på inkomsterna**

1 GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER OM FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

1.1 Förslaget eller initiativets titel

Förslag till rådets direktiv om ändring av direktiv (EU) 2015/637 om samordnings- och samarbetsåtgärder för underlättande av konsulärt skydd till icke-företrädde unionsmedborgare i tredjeländer och direktiv (EU) 2019/997 om införande av en provisorisk EU-resehandling

1.2 Berörda politikområden

Konsulärt skydd

1.3 Förslaget eller initiativet avser

- ☐ en ny åtgärd
- ☐ en ny åtgärd som bygger på ett pilotprojekt eller en förberedande åtgärd³⁸
- ☒ en förlängning av en befintlig åtgärd
- ☐ en sammanslagning eller omdirigering av en eller flera åtgärder mot en annan/en ny åtgärd

1.4 Mål

1.4.1 Allmänt mål

Det övergripande målet med det politiska initiativet är att förbättra utövandet av rätten till konsulärt skydd.

1.4.2 Specifikt/specifika mål:

Specifikt mål nr 1

Stärka rättssäkerheten för unionsmedborgare vad gäller omfattningen av rätten till konsulärt skydd.

Specifikt mål nr 2

Säkerställa tydliga roller och samordnings- och samarbetsmekanismer mellan medlemsstaterna och unionens delegationer, även i kristider.

Specifikt mål nr 3

Förbättra informationen till och kommunikationen med icke-företrädde unionsmedborgare.

Specifikt mål nr 4

Öka effektiviteten i och användningen av förfarandena för ekonomisk ersättning.

1.4.3 Verkan eller resultat som förväntas

Beskriv den verkan som förslaget eller initiativet förväntas få på de mottagare eller den del av befolkningen som berörs.

Detta förslag förväntas leda till en anpassning av ramen för konsulärt skydd till nuvarande och framtida utmaningar och därmed ge ett positivt utfall jämfört med status quo. Ett förtydligande av definitionen av "icke företrädde medborgare"

³⁸

I den mening som avses i artikel 58.2 a eller b i budgetförordningen.

kommer att ge ökad rättssäkerhet och leda till ett effektivare konsulärt bistånd till unionsmedborgare. En förstärkt stödjande roll för unionens delegationer och en tydligare fördelning av uppgifter mellan medlemsstaterna och unionens delegationer vid lokala samarbetsmöten förväntas leda till ökad rättssäkerhet och effektivitet i de av direktivets regler som är tillämpliga i samband med krissituationer och under normala förhållanden. En effektivare och smidigare samordning skulle innebära ett bättre stöd till unionsmedborgarna, särskilt i krissituationer, genom att alla unionsmedel som avsatts för denna uppgift utnyttjas på bästa sätt. Dessutom kommer ett förstärkt samarbete mellan medlemsstaternas konsulära nätverk och unionen att leda till en effektivare och mer enhetlig kommunikation med unionsmedborgarna i konsulära frågor. Fler registreringar av medborgare som befinner sig utomlands kommer att göra det möjligt för medlemsstaterna att hjälpa dem på ett bättre sätt.

Slutligen kommer en förenkling och minskning av den nuvarande administrativa bördan för både biståndsmedlemsstaten och den medlemsstat där personen är medborgare att bidra till att göra förfarandena för ekonomisk ersättning mer användbara. Dessutom kommer utvidgningen av ersättningsmekanismen till unionens delegationer att fylla en lucka som försvårar för delegationerna att ge praktiskt stöd till medlemsstaterna i samband med tillhandahållande av stöd till unionsmedborgare.

En mer omfattande översikt över initiativets konsekvenser finns i den konsekvensbedömning som åtföljer förslaget.

1.4.4 Prestationsindikatorer

Ange indikatorer för övervakning av framsteg och resultat.

Specifikt mål nr 1

- Antal icke företrädde unionsmedborgare som mottagit bistånd.
- Antal mottagna klagomål och domstolsärenden som inletts av icke företrädde unionsmedborgare med avseende på kränkningar av deras rätt till konsulärt skydd.

Specifikt mål nr 2

- Antal anordnade lokala konsulära samordningsövningar.
- Antal och typ av stödansökningar från medlemsstaternas myndigheter till unionens delegationer.

Specifikt mål nr 3

- Unionsmedborgarnas kännedom om sin rätt till konsulärt skydd.
- Antal medborgare som låter registrera bosättning eller resor i utlandet.
- Antal upplysningskampanjer och andra åtgärder med liknande syfte som anordnas på nationell nivå.

Specifikt mål nr 4

- Antal inlämnade och mottagna krav på ersättning.
- Genomsnittlig tid från det att kravet lämnades in till dess att ersättningen betalas ut.
- Antalet ärenden där ersättning ännu inte har betalats ut.

1.5 Grunder för förslaget eller initiativet

1.5.1 *Krav som ska uppfyllas på kort eller lång sikt, inbegripet en detaljerad tidsplan för genomförandet av initiativet*

Preliminär tidsplan för genomförandet:

2024: Direktivet träder i kraft

2026: Medlemsstaternas införlivande och tillämpning

1.5.2 *Mervärdet av en åtgärd på unionsnivå (som kan följa av flera faktorer, t.ex. samordningsfördelar, rättssäkerhet, ökad effektivitet eller komplementaritet). Med "mervärdet av en åtgärd på unionsnivå" i denna punkt avses det värde en åtgärd från unionens sida tillför utöver det värde som annars skulle ha skapats av enbart medlemsstaterna.*

Såsom redan beskrivits i den konsekvensbedömning som åtföljer kommissionens förslag till direktiv (EU) 2015/637³⁹ kan tillhandahållandet av gemensamma unionsnormer, skyddsåtgärder och tydliga förfaranden för samarbete och samordning när det gäller icke-företrädde medborgare åstadkommas bättre på unionsnivå. De motiveringar med avseende på subsidiaritetsprincipen som tas upp i den konsekvensbedömningen är fortfarande giltiga. Rätten till konsulärt skydd är fortfarande en gränsöverskridande fråga och en integrerad del av unionsmedborgarskapet, vilket kräver samarbete och samordning på unionsnivå.

Sedan tidsfristen för införlivande löpte ut 2018 har kommissionen noga övervakat genomförandet av direktiv (EU) 2015/637 och kommit fram till att det behövs ytterligare åtgärder på unionsnivå. Utan snabba och effektiva unionsåtgärder skulle de problem och orsaker som beskrivs i konsekvensbedömningen som åtföljer detta förslag fortsätta att hindra ett effektivt utövande av rätten till konsulärt skydd.

Utan åtgärder på unionsnivå skulle ett effektivt tillvaratagande av unionsmedborgarnas rättigheter i samband med konsulärt skydd fortsätta att äventyras, och mervärdet av unionens delegationer i detta sammanhang förbli outnyttjat.

I synnerhet kan ett främjande av samarbete för att stödja behövande unionsmedborgare utomlands endast åstadkommas genom en samordnad unionsinsats. Unionen, särskilt Europeiska utrikestjänsten och kommissionen (generaldirektoratet för europeiskt civilskydd och humanitära biståndsåtgärder, GD ECHO), har goda förutsättningar att ta på sig en sådan samordnande roll på ett sätt och i en omfattning som medlemsstaterna inte kan åstadkomma om det handlar eget initiativ.

1.5.3 *Erfarenheter från tidigare liknande åtgärder*

Den 2 september 2022 offentliggjorde kommissionen en rapport om genomförandet och tillämpningen av direktiv (EU) 2015/637.

Rapporten visade att direktiv (EU) 2015/637 till största delen har varit effektivt när det gäller att uppnå målet att underlätta för unionsmedborgare att utöva sina rättigheter i samband med konsulärt skydd i tredjeländer där den medlemsstat där de är medborgare inte är representerad.

39

[SEC\(2011\) 1556 final](#).

I rapporten konstaterades dock att kriser som leder till ansökningar om konsulärt skydd ökar både i antal och omfattning. Covid-19-pandemin (av oöverträffad omfattning och komplexitet), krisen i Afghanistan, Rysslands anfallskrig mot Ukraina, konflikten i Sudan, hemtransporterna från Israel och Gaza och andra liknande kriser har gett upphov till ett sammanhang för att identifiera brister och överväga hur unionsmedborgarnas rätt till konsulärt skydd kan stärkas.

I rapporten konstaterades att det fanns utrymme att förtydliga och anpassa åtgärderna för att underlätta tillhandahållandet av konsulärt skydd till icke-företrädde unionsmedborgare ytterligare, bland annat genom att öka rättssäkerheten för stödmottagarna och säkerställa att de får skydd oavsett var i världen de befinner sig. Åtgärder för att förbättra tillhandahållandet av information och samordningen av kommunikation skulle också kunna övervägas. En mer utbredd användning av prognosverktyg behövdes för krisberedskap, särskilt med tanke på de mänskliga kostnaderna om man misslyckas med att tillhandahålla ett tillräckligt konsulärt skydd. Dessutom skulle unionsdelegationernas formella roll och deras samordning och samarbete med medlemsstaterna kunna återspegla deras arbete på fältet på ett bättre sätt för att öka rättssäkerheten.

1.5.4 Förenlighet med den fleråriga budgetramen och eventuella synergieffekter med andra relevanta instrument

Detta förslag är anpassat till unionens civilskyddsmekanism, som inrättades genom beslut 1313/2013/EU.

1.5.5 En bedömning av de olika finansieringsalternativ som finns att tillgå, inbegripet möjligheter till omfördelning

De nödvändiga kostnaderna kommer att finansieras med befintliga budgetmedel.

1.6 Beräknad varaktighet för och beräknade budgetkonsekvenser av förslaget eller initiativet

☐ **begränsad varaktighet**

- ☐ verkan från och med [den DD/MM]ÅÅÅÅ till och med [den DD/MM]ÅÅÅÅ
- ☐ budgetkonsekvenser från och med ÅÅÅÅ till och med ÅÅÅÅ för åtagandebemyndiganden och från och med ÅÅÅÅ till och med ÅÅÅÅ för betalningsbemyndiganden.

☒ **obegränsad varaktighet**

- Efter en inledande period från 2024–2026
- beräknas genomförandetakten nå en stabil nivå.

1.7 Planerad(e) genomförandemetod(er)

☒ **Direkt förvaltning** som sköts av kommissionen

- ☒ via dess avdelningar, vilket också inbegriper personalen vid unionens delegationer,
- ☐ via genomförandeorgan

☐ **Delad förvaltning** med medlemsstaterna

☐ **Indirekt förvaltning** genom att uppgifter som ingår i budgetgenomförandet anförtros

- ☐ tredjeländer eller organ som de har utsett
- ☐ internationella organisationer och organ kopplade till dem (ange vilka)
- ☐ EIB och Europeiska investeringsfonden
- ☐ organ som avses i artiklarna 70 och 71 i budgetförordningen
- ☐ offentligrättsliga organ
- ☐ privaträttsliga organ som har anförtrotts offentliga förvaltningsuppgifter i den utsträckning som de har försetts med tillräckliga ekonomiska garantier
- ☐ organ som omfattas av privaträtten i en medlemsstat, som anförtrotts genomförandeuppgifter inom ramen för ett offentlig-privat partnerskap och som har försetts med tillräckliga ekonomiska garantier
- ☐ organ eller personer som anförtrotts genomförandet av särskilda åtgärder inom Gusp enligt avdelning V i fördraget om Europeiska unionen och som fastställs i den grundläggande akten.
- *Vid fler än en metod, ange kompletterande uppgifter under "Anmärkningar".*

Kommentarer

--

2 FÖRVALTNING

2.1 Regler om uppföljning och rapportering

Ange intervall och andra villkor för sådana åtgärder

Direktivet kommer att utvärderas åtta år efter det att tidsfristen för införlivande har löpt ut. Kommissionen kommer att rapportera om sina slutsatser till Europaparlamentet och rådet.

2.2 Förvaltnings- och kontrollsystem

2.2.1 *Motivering av den genomförandemetod, de finansieringsmekanismer, de betalningsvillkor och den kontrollstrategi som föreslås*

Detta förslag ändrar inte systemets genomförandemetod, finansieringsmekanismer, betalningsvillkor och kontrollstrategi som redan finns och tillämpas av kommissionen.

2.2.2 *Uppgifter om identifierade risker och om det eller de interna kontrollsystem som inrättats för att begränsa riskerna*

Denna finansieringsöversikt avser personalutgifter. För denna typ av utgifter används standardsystem för riskidentifiering och kontroll.

2.2.3 *Beräkning och motivering av kontrollernas kostnadseffektivitet (dvs. förhållandet mellan kostnaden för kontrollerna och värdet av de medel som förvaltas) och en bedömning av den förväntade risken för fel (vid betalning och vid avslutande)*

Detta initiativ påverkar inte kostnadseffektiviteten för kommissionens befintliga kontroller.

2.3 Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oriktigheter

Beskriv förebyggande åtgärder (befintliga eller planerade), t.ex. från strategi för bedrägeribekämpning.

Denna finansieringsöversikt avser personalutgifter. Standardregler för denna typ av utgifter gäller.

3 BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER AV FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

3.1 Berörda rubriker i den fleråriga budgetramen och budgetrubriker i den årliga budgetens utgiftsdel

- Befintliga budgetrubriker (även kallade ”budgetposter”)

Redovisa enligt de berörda rubrikerna i den fleråriga budgetramen i nummerföljd

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Budgetpost	Typ av utgift	Bidrag			
	Nummer	Diff./Icke-diff. ⁴⁰	från Eftaländer ⁴¹	från kandidatländer och potentiella kandidatländer ⁴²	från andra tredjeländer	övriga inkomster avsatta för särskilda ändamål
	[XX.YY.YY.YY]	Diff./Icke-diff.	JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ

- Nya budgetrubriker som föreslås

Redovisa enligt de berörda rubrikerna i den fleråriga budgetramen i nummerföljd

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Budgetpost	Typ av utgift	Bidrag			
	Nummer	Diff./Icke-diff.	från Eftaländer ⁴¹	från kandidatländer och potentiella kandidatländer ⁴²	från andra tredjeländer	övriga inkomster avsatta för särskilda ändamål
	[XX.YY.YY.YY]		JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ

⁴⁰ Diff. = differentierade anslag / Icke-diff. = icke-differentierade anslag.

⁴¹ Efta: Europeiska frihandelssammanslutningen.

⁴² Kandidatländer och i förekommande fall potentiella kandidater i västra Balkan.

3.2 Förslagets beräknade budgetkonsekvenser på anslagen

3.2.1 Sammanfattning av beräknad inverkan på driftsanslagen

- ☒ Förslaget/initiativet kräver inte att driftsanslag tas i anspråk
- ☐ Förslaget/initiativet kräver att driftsanslag tas i anspråk enligt följande:

Miljoner EUR (avrundat till tre decimaler)

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Nummer	
------------------------------------	--------	--

GD: <.....>			År N ⁴³	År N+1	År N+2	År N+3	För in så många år som behövs för att redovisa varaktigheten för inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)			TOTALT
○ Driftsanslag										
Budgetpost ⁴⁴	Åtaganden	(1a)								
	Betalningar	(2 a)								
Budgetpost	Åtaganden	(1b)								
	Betalningar	(2b)								
Anslag av administrativ natur som finansieras genom ramanslagen för särskilda program ⁴⁵										
Budgetpost		(3)								
TOTALA anslag	Åtaganden	=1a+1b +3								

⁴³ Med år N avses det år då förslaget eller initiativet ska börja genomföras. Ersätt "N" med det förväntade första genomförandeåret (till exempel 2021). Detsamma för följande år.

⁴⁴ Enligt den officiella kontoplanen.

⁴⁵ Detta avser tekniskt eller administrativt stöd för genomförandet av vissa av Europeiska unionens program och åtgärder (tidigare s.k. BA-poster) samt indirekta och direkta forskningsåtgärder.

för GD <.....>	Betalningar	=2a+2b +3								
----------------	-------------	--------------	--	--	--	--	--	--	--	--

○ TOTALA driftsanslag	Åtaganden	(4)								
	Betalningar	(5)								
○ TOTALA anslag av administrativ natur som finansieras genom ramanslagen för särskilda program		(6)								
TOTALA anslag för RUBRIK <....> i den fleråriga budgetramen	Åtaganden	=4+ 6								
	Betalningar	=5+ 6								

Upprepa avsnittet ovan om flera rubriker avseende driftsanslag i budgetramen påverkas av förslaget eller initiativet:

○ TOTALA driftsanslag (alla rubriker avseende driftsanslag)	Åtaganden	(4)								
	Betalningar	(5)								
TOTALA anslag av administrativ natur som finansieras genom ramanslagen för särskilda program (alla driftsrelaterade rubriker)		(6)								
TOTALA anslag för RUBRIKerna 1–6 i den fleråriga budgetramen (Referensbelopp)	Åtaganden	=4+ 6								
	Betalningar	=5+ 6								

Rubrik i den fleråriga budgetramen	7	”Administrativa utgifter”
---	----------	---------------------------

Miljoner EUR (avrundat till tre decimaler)

		År 2026	År 2027	Totalt (inom den nuvarande fleråriga budgetramen ⁴⁶)
GD: JUST				
☐ Personalresurser		0,043	0,014	0,057
☐ Övriga administrativa utgifter				
TOTALT GD Rättsliga frågor	Anslag	0,043	0,014	0,057
GD: Utrikestjänsten				
☐ Personalresurser				
☐ Övriga administrativa utgifter		0,038	0,038	0,076
TOTALT utrikestjänsten	Anslag	0,038	0,038	0,076
TOTALA anslag för RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen	(summa åtaganden = summa betalningar)	0,081	0,052	0,133

Miljoner EUR (avrundat till tre decimaler)

		2026	2027	TOTALT
TOTALA anslag för RUBRIKerna 1–7	Åtaganden	0,081	0,052	0,133
	Betalningar	0,081	0,052	0,133

⁴⁶

De framtida finansiella konsekvenserna av detta initiativ för åren efter 2027 påverkar inte den fleråriga budgetramen efter 2027.

i den fleråriga budgetramen

3.2.2 Beräknad output som finansieras med driftsanslag

Åtagandebemyndiganden i miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Ange mål och resultat ↓			År N		År N+1		År N+2		År N+3		För in så många år som behövs för att redovisa varaktigheten för inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)						TOTALT	
	RESULTAT																	
	Typ ⁴⁷	Genomsnittliga kostnader	Antal	Kostnad	Antal	Kostnad	Antal	Kostnad	Antal	Kostnad	Antal	Kostnad	Antal	Kostnad	Antal	Kostnad	Totalt antal	Total kostnad
SPECIFIKT MÅL nr 1 ⁴⁸ ...																		
– Resultat																		
– Resultat																		
– Resultat																		
Delsumma för specifikt mål nr 1																		
SPECIFIKT MÅL nr 2...																		
– Resultat																		
Delsumma för specifikt mål nr 2																		
TOTALT																		

⁴⁷ Resultat är produkter och tjänster som ska tillhandahållas (t.ex. antal studentutbyten som finansierats, antal km vägar som byggts osv.).

⁴⁸ Mål som redovisats under punkt 1.4.2: "Specifikt/specifika mål...".

3.2.3 Sammanfattning av beräknad inverkan på de administrativa anslagen

- ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att anslag av administrativ natur tas i anspråk
- ☒ Förslaget/initiativet kräver att anslag av administrativ natur tas i anspråk enligt följande:

Miljoner EUR (avrundat till tre decimaler)

	2026	2027	TOTALT
--	------	------	--------

RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen			
Personalresurser	0,043	0,014	0,057
Övriga administrativa utgifter	0,038	0,038	0,076
Delsumma för RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen	0,081	0,052	0,133

Utanför RUBRIK 7⁴⁹ i den fleråriga budgetramen			
Personalresurser			
Övriga utgifter av administrativ natur			
Delsumma utanför RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen			

TOTALT	0,081	0,052	0,133
---------------	--------------	--------------	--------------

Personalbehov och andra administrativa kostnader ska täckas genom anslag inom generaldirektoratet vilka redan har avdelats för förvaltningen av åtgärden i fråga, eller genom en omfördelning av anslag inom generaldirektoratet, om så krävs kompletterad med ytterligare resurser som kan tilldelas det förvaltande generaldirektoratet som ett led i det årliga förfarandet för tilldelning av anslag och med hänsyn tagen till begränsningar i fråga om budgetmedel.

⁴⁹ Detta avser tekniskt eller administrativt stöd för genomförandet av vissa av Europeiska unionens program och åtgärder (tidigare s.k. BA-poster) samt indirekta och direkta forskningsåtgärder.

3.2.3.1 Beräknat personalbehov

- ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att personalresurser tas i anspråk
- ☒ Förslaget/initiativet kräver att personalresurser tas i anspråk enligt följande:

*Beräkningarna ska anges i heltidsekvivalenter**

	2026	2027
20 01 02 01 (vid huvudkontoret eller vid kommissionens kontor i medlemsstaterna)	0,25	0,083
20 01 02 03 (vid delegationer)		
01 01 01 01 (indirekta forskningsåtgärder)		
01 01 01 11 (direkta forskningsåtgärder)		
Annan budgetrubrik (ange vilken)		
20 02 01 (kontraktsanställda, nationella experter och vikarier finansierade genom ramanslaget)		
20 02 03 (kontraktsanställda, lokalanställda, nationella experter, vikarier och unga experter som tjänstgör vid delegationerna)		
XX 01 xx yy zz ⁵⁰	– vid huvudkontoret	
	– vid delegationer	
01 01 01 02 (Kontraktsanställda, nationella experter och vikarier som arbetar med indirekta forskningsåtgärder)		
01 01 01 12 (kontraktsanställda, vikarier och nationella experter som arbetar med direkta forskningsåtgärder)		
Annan budgetrubrik (ange vilken)		
TOTALT	0,25	0,083

* Utgifterna för administration av personal under rubrik 7 avser en heltidsekvivalent under tre månader det första genomförandeåret och därefter en månad per år vid GD Rättsliga frågor. Det uppskattade personalbehovet uppgår därför till mindre än 1 heltidsekvivalent.

Konsulärt skydd är det politikområde eller den avdelning i budgeten som avses.

Personalbehoven ska täckas med personal inom generaldirektoratet vilka redan har avdelats för förvaltningen av åtgärden i fråga, eller genom en omfördelning av personal inom generaldirektoratet, om så krävs kompletterad med ytterligare resurser som kan tilldelas det förvaltande generaldirektoratet som ett led i det årliga förfarandet för tilldelning av anslag och med hänsyn tagen till begränsningar i fråga om budgetmedel.

Beskrivning av arbetsuppgifter:

Tjänstemän och tillfälligt anställda	Insamling och spridning av information från medlemsstaterna på kommissionens webbplats.
Extern personal	

⁵⁰

Särskilt tak för finansiering av extern personal genom driftsanslag (tidigare s.k. BA-poster).

3.2.4 Förenlighet med den gällande fleråriga budgetramen

Förslaget/initiativet:

- ☒ kan finansieras fullständigt genom omfördelningar inom den berörda rubriken i den fleråriga budgetramen.
- ☐ kräver användning av den outnyttjade marginalen under den relevanta rubriken i den fleråriga budgetramen och/eller användning av särskilda instrument enligt definitionen i förordningen om den fleråriga budgetramen.
- ☐ kräver en översyn av den fleråriga budgetramen.

3.2.5 Bidrag från tredje part

Förslaget/initiativet:

- ☒ medfinansieras inte av tredje part
- ☐ innehåller bestämmelser om samfinansiering från tredje parter enligt följande uppskattning:

Anslag i miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

	År N ¹	År N+1	År N+2	År N+3	För in så många år som behövs för att redovisa varaktigheten för inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)			Totalt
Ange vilket organ som deltar i samfinansieringen								
TOTALA anslag som tillförs genom samfinansiering								

¹ Med år N avses det år då förslaget eller initiativet ska börja genomföras. Ersätt "N" med det förväntade första genomförandeåret (till exempel 2021). Detsamma för följande år.

3.3 Beräknad inverkan på inkomsterna

- ☒ Förslaget/initiativet påverkar inte budgetens inkomstsida.
- ☐ Förslaget/initiativet påverkar inkomsterna på följande sätt:
 - ☐ Påverkan på egna medel
 - ☐ Påverkan på andra inkomster
 - ange om inkomsterna har avsatts för utgiftsposter ☐

Miljoner EUR (avrundat till tre decimaler)

Budgetrubrik i den årliga budgetens inkomstdel:	Belopp som förts in för det innevarande budgetåret	Förslagets/initiativets inverkan på inkomsterna ²						
		År N	År N+1	År N+2	År N+3	För in så många år som behövs för att redovisa varaktigheten för inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)		
Artikel								

För inkomster avsatta för särskilda ändamål, ange vilka budgetrubriker i utgiftsdelen som berörs.

Övriga anmärkningar (t.ex. vilken metod/formel som har använts för att beräkna inverkan på inkomsterna eller andra relevanta uppgifter).

² Vad gäller traditionella egna medel (tullar, sockeravgifter) ska nettobeloppen anges, dvs. bruttobeloppen minus 20 % avdrag för uppbördskostnader.